

உறுதியும்

‘അവരുടെ സമയം മുഴുവനും അവർ പ്രയോജനകരമായി ചിലവഴിച്ചു. അവർ ഇഴശ്ശാപന്തമായി കഴിഞ്ഞു. ഓരോ മണിക്കൂറും അവർ സമയമായി അവർക്കു തോന്നി; ഈ ശ്ലാഘാപന്തയിന്റെ മഹനീയമായ ഗുണങ്ങൾ ശരീരപോഷണത്തിന്റെ അവശ്യകതകളെ അവർ വസ്തുവിൽ... അതുകൊണ്ട്, ലൗകിക ചട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ദൈവത്തിനടുത്തു. എന്നാൽ ഇഴശ്ശാപന്തഗ്രഹത്തിലും സൗരപ്രകാശത്തിലും അവർ സമ്പന്നരായിരുന്നു.

—ക്രിസ്തു പരക്കണം

രണ്ടായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു
മുൻപ് പണിക്കാരോടും സാധാ
രണക്കാരോടുകൂടെ ജീവിച്ചിര
ുന്ന മരപ്പണിക്കാരനായ യൗസേ
(ശേഷം 7-ാം പേജിൽ)

വിമർശനപംക്തി

രണ്ടാം പ്രമാണം

(തുടർച്ച)

9. കോന്നിയിൽനിന്നും ഒരു മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നു: "നാം പ്രതിമ നിർമ്മിക്കാതിരിക്കുന്നതുമൂലം വിശ്വാസത്തിന് യാതൊരു കോട്ടയും സംഭവിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യരുതോ? അതുമൂലം അനേകർ പുനരെങ്കുപ്പെട്ടമെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യരുതോ?"

പ്രതിമകളെയും ചിത്രങ്ങളെയും പറ്റിയുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പഠനം ഐതര്യം സൂനഹദോസ് ഇങ്ങനെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: "ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെ മതപരമായ കമ്പുകൾക്കും മറ്റു വിശുദ്ധരുടേയും പ്രതിരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, പ്രത്യേകിച്ചും ദേവാലയങ്ങളിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ഉചിതമായ ബഹുമാനവും വണക്കവും അവയ്ക്കു നൽകുകയും വേണം; അവയെ ആരാധിക്കാത്തതല്ലാത്ത അവയിൽ എന്തെങ്കിലും ദിവ്യത്വമോ യോഗ്യതയോ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടല്ല; അവയോടു എന്തെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുമല്ല; സകല പ്രത്യാശകളും വീശ്വരങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന പുരാതനക്കാല പ്രാർത്ഥനാലങ്ങളിൽ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ പ്രതിരൂപങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യാശ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുമല്ല. നേരേമറിച്ചു അവയോടു ചെയ്യുന്ന ബഹുമാനം അവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അസ്സലിനോടു ചെയ്യുന്നതായതുകൊണ്ടാണ്. അതുപോലെ തന്നെ, പ്രതിരൂപങ്ങളെ നാം ചുംബിക്കുകയോ അവയുടെ മുൻപിൽ ശിരസ്സു കുനിക്കുകയോ സാക്ഷാൽ പ്രണമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവയുടെ അസ്സലുകളായ ക്രിസ്തുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, വിശുദ്ധരെ ബഹുമാനിക്കുകയുമാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്." (Sess. XXV) 787-ൽ നീഖ്യായിൽ കൂടിയ സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസിന്റെ പഠനത്തെ ആവർത്തിക്കുകയാണു ഐതര്യം സൂനഹദോസ് ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

പ്രതിമ നിർമ്മിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഉള്ള "വിശ്വാസ"ത്തിന് എന്തെങ്കിലും കോട്ടമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രതിമ നിർമ്മിച്ചുവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു വളരെയധികം നേട്ടങ്ങളുണ്ടെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞവല്ലോ. അതിലധികമായി, "വിശ്വാസം" ശരിക്കുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവരിൽ, വിശ്വാസം സംഭവിക്കുന്നതിന്നു അതു സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കോട്ടമില്ലെങ്കിൽതന്നെ, നേട്ടമുള്ളതുകൊണ്ടു അതു നിർമ്മിച്ചുവെക്കുന്നതാണല്ലോ നല്ലതു്. പ്രതിമ നിർമ്മിച്ചുവെക്കാതിരുന്നാൽ അനേകർ പുനരെങ്കുപ്പെട്ടമെന്നു കരുതുന്നത് അബദ്ധമാണ്. പുനരെങ്കുപ്പത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിരിക്കുന്നതു പ്രതിമകളല്ല മറ്റൊരതാണെന്നാണ്. ആ "എന്തോണം" സ്വയം ഏറ്റുപറയുന്നതിന്നു വിമർശനമുള്ളവർ പ്രതിമകളെ ഒരു കാരണമാക്കുന്നുവെന്നുവെള്ള. പ്രതിമകൾ മാറിക്കഴിയുമ്പോൾ വേറെ എന്തെങ്കിലും ഒരു മുടന്തൻ ന്യായം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളും. ഇപ്പോൾതന്നെ കാൽവരിയിലെ കർദ്ദിന്റെ പ്രതിമകൾ വെച്ചിട്ടുള്ള ദേവാലയങ്ങളിൽ കൂടിക്കഴിയുന്നവരാണ്ല്ലോ അവർ. അവരുടെ സ്വന്തം വീടുകളിൽ എത്രയെത്ര പ്രതിരൂപങ്ങൾ ആദരപൂർവ്വം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭാജനവിന്റെയും സിംഹത്തിന്റെയും കൂട്ടുകൂടെയും, നെൽക്കുതിരിന്റെയും

മെല്ലാം പ്രതിമകളുള്ള നാണയങ്ങളെ വളരെ പൂജ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ് അവർ. ഈ നാണയങ്ങളെ, ദേവാലയങ്ങളിലെ നേട്ടപ്പെട്ടിടം, ദൈവത്തിന്നു കഴുപ്പു സമർപ്പിക്കുന്നവരാണ്. പ്രതിമകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യമല്ല അവരുടെ പുനരെങ്കുപ്പത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിരിക്കുന്നത്.

8-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാപ്പോലീത്താപോലെ, 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ഭരണാധികാരികൾക്കും പ്രതിമകൾ അരോചകമായി തോന്നിയതിന്റെ കാരണം വേറെയാണ്. ദേവാലയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന അമൂല്യങ്ങളായ കലാശാഖകളും സ്വർണ്ണം വെള്ളി സാമഗ്രികളും യാതൊരു മനക്കടിയും കൂടാതെ കൊള്ളചെയ്യപ്പെടുന്നതിന്നു ഈ പ്രതിമഭരണവാരം അവർക്കു ആവശ്യമായിരുന്നു. രക്ഷപെടുവാൻ വിശ്വാസം മാത്രം മതിയെന്നു പ്രസംഗിച്ച ലൂഥറീൻ പ്രതിമകൾ ഒരു കണ്ണിലെ കടാശിരുന്ന, ദൈവവിരുദ്ധൻപിൻ യോഗ്യതയുള്ളവരായിത്തീരുന്നതിന്നു ജനങ്ങൾ പ്രതിമകളെക്കുറിച്ചു വെക്കുന്നതെന്നു ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ ലൂഥറീനാണായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു ജനങ്ങളുടെ മേൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുവാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നതു സ്വരൂപവണക്കുമൂലമാണെന്നും, അതില്ലാതാക്കിയാൽ സഭയുടെ സ്വാധീനശക്തി ഇല്ലാതാകുമെന്നുമുള്ള ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയും ലൂഥറീനാണായിരുന്നു.

(Grisar, V, 207-224) ചുരുക്കത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു പ്രമാണത്തെ കളയുകയോ ഒളിച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പ്രതിമകളെ ആരാധിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവർ ദൈവത്തെല്ലാതെ പ്രതിമകളെ ആരാധിക്കുകയാകട്ടെ, അവയോടു എന്തെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുന്നില്ല. പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നതുകൊണ്ടു പല പ്ര

ചോദ്യചാൽ പറയാം

150. ചോ: ഒരു സംഗതി പാപമാണോ അല്ലയോയെന്നു സംശയം ഉള്ളപ്പോൾ, കമ്പസാരത്തിൽ പറയാതിരുന്നാൽ ആ കമ്പസാരം വാസ്തവമാകുമോ?

(ജി. ടി. ആലപ്പുഴ)
ഉ: ഈ ചോദ്യത്തിന്നു "വലിയ വേദോപദേശം" നൽകുന്ന മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്: "താൻ പാപം ചെയ്താൽ ഇല്ലായെന്നു ഒരുത്തൻ നിശ്ചയമില്ലാത്തപ്പോൾ അതിനെ കമ്പസാരത്തിൽ പറയേണ്ട കടമയില്ല. എന്നാൽ അതിനെ കമ്പസാരിക്കുന്നപക്ഷം, പാപം ചെയ്താൽ ഇല്ലായെന്നു നിശ്ചയമില്ലെന്നുകൂടി പായേണ്ടതാകുന്നു" (പുറം 166)

ഒരു സംഗതി പാപമാണോയെന്നു തീരുമാനിക്കുക അത്ര വിഷമകരമല്ല. ഒരു സംഗതി പാപമാകുന്നതിന്നു വിഷയത്തിന്റെ ഗുണവും, പൂർണ്ണമായ അറിവും, മനസ്സിന്റെ പൂർണ്ണമായ സമ്മതം എന്നിവ ആവശ്യമാണ്. പ്രമാണങ്ങളുടെ ലംഘനമാണ് പാപം. അതു ഘനമായ ലംഘനമാണെന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ അറിവും, അതു ചെയ്യുന്നതിൽ നമ്മുടെ പൂർണ്ണമായ സമ്മതവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ വെച്ചു പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു സംഗതി പാപമാണോ അല്ലയോയെന്നു നമുക്കു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും സംശയം തീരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ചുരുവോടുകൂടി ആത്മപരിശോധന മനസ്സിലാക്കി അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ വീണ്ടും

യോജനങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടും, ദൈവം അതിനെ നിരോധിക്കുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അവയെ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നുവെന്നുവെള്ള. ഇതാണ് പരമാർത്ഥം. കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു ചെയ്യുന്നതൊന്നാണെന്നു ധ്വജമായി പറയുമ്പോൾ—അവരുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ അസന്നിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ തെളിയിക്കുമ്പോൾ—മറ്റുള്ളവർ എന്തിനു എഴുതാപ്പറ വായിക്കുന്നുവെന്നതാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്.

മറയ ഉപദേശം തേടേണ്ടതാകുന്നു.

151. ചോ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നാൽ പിന്നെ പരമാനന്ദമാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന പാവയെന്നു പക്ഷെ വിശ്വസിക്കുകിൽ നാം ആഹാരം കഴിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ആഹാരക്കൊതിയന്മാർ എന്തു ചെയ്യും?

(കെ. പി. ബി. മുവാറ്റുപുഴ)
ഉ: മരണാനന്തരം നീതിമാന്മാർ നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്ന ആനന്ദനീതേതനമാണല്ലോ സ്വർഗ്ഗം. "ഇപ്പോൾ കണ്ണാടിയിൽ കൂടി എന്നപോലെ അസ്സ്യമായി നാം കാണുന്നു. അപ്പോഴോ അഭിമുഖമായി നാം കാണും. ഇപ്പോൾ വളരെ കാഴ്ചങ്ങളിൽ വെച്ചു കുറച്ചുമാത്രം ഞാൻ അറിയുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോൾ ഞാൻ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ ഞാൻ അറിയും" (I കോറി XII, 12) എന്നാണ് സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി വിശുദ്ധ പത്രോസു പറയുന്നത്. സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തപ്പെട്ടവർ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്: "അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണുനീരൊഴുതും നില്ക്കുമ്പോൾ. ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല. കരച്ചിലോ മുറുപ്പിലോ ദുഃഖമോ ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആദ്യത്തേതുകടന്നുപോയി" (വെളിപാട് XXI, 4) "ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി ഒരുക്കിത്തന്ന കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ല; ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല; മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിട്ടുമില്ല" (I കോറി II, 9) എന്നുള്ള അപ്പസ്തോലന്റെ വാക്കുകളും സ്മരണീയമാണ്.

അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗം സകല സൗഭാഗ്യങ്ങളുടേയും ആനന്ദങ്ങളുടേയും ഇരിപ്പിടമായിരിക്കുന്നു. മരണാനന്തരജീവിതത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ വിചാരങ്ങൾക്കുതന്നെയും ഒരു പരിവർത്തനം വരുന്നതാണ്. "ദൈവത്തെ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടു നിത്യമായി ആനന്ദിക്കുന്ന" വർക്കു ലൗകികമായിരുന്ന ചിന്തകളോ ആവശ്യങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലാത്തതുള്ള സുഷുമാണല്ലോ. ആഹാരം ശരീരത്തിന്റെ ഭരവാശ്യമാണ്. പൊതുവിധിക്കുശേഷം നാം സൗരഭിയായിരിക്കുമെങ്കിലും ആഹാരനിരോധനം ആവശ്യപ്പെടാത്ത ഒരു ശരീരമായിരിക്കും നമുക്കുള്ളതു്. ഈ ലോകത്തിൽതന്നെ വിശ്വസ്തരായവർ ആഹാരം കഴിക്കാറില്ലല്ലോ. ആസ്ഥിതിക്കു്, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ "വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ"യെന്ന ചോദ്യം അർത്ഥശൂന്യമാണ്. ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയല്ല മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നതു്. നേരെമറിച്ചു് ജീവിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമായതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ആഹാരം കഴിക്കുന്നതു്. ജീവിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ, ആഹാരത്തിന്റെതന്നെ ആവശ്യമില്ല സ്വർഗ്ഗഭോഗ്യമുണ്ടാകുന്ന വർക്കു ആഹാരത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നില്ല.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഒരു വാക്യം ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്മൃതപ്പെടാമെന്നു പ്രലോഭിപ്പിച്ചു സാത്താനോടു അവിടുന്ന് പറയുകയാണ്: "മനുഷ്യൻ അപ്പുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സകല വചനംകൊണ്ടുമാകുന്നു ജീവിക്കുന്നതു് എന്നു് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (മത്താ: IV 4) അങ്ങനെയെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി കണ്ടു കഴിയുന്ന ആത്മാവുകൾക്കു വിശുദ്ധ മൃതലായ ശാരീരികങ്ങൾ ബലുക്കങ്ങളാകുമെ

ന്നു സംശയിക്കുന്നതെന്തിന്നു? ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിലല്ല, വിശുദ്ധ തീരുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ സൗഹൃദം. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശുപ്പിക്കുകിൽ ആഹാരം കഴിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല; പിന്നെ "ആഹാരക്കൊതിയന്മാർ" എന്ന പ്രശ്നമേ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നില്ലല്ലോ.

152. ചോ: തനതുവിധിയുള്ളപ്പോൾ പിന്നെ എന്തിനാണ് പൊതുവിധി?

(ജോസ്, ചങ്ങനാശ്ശേരി)

ഉ: മരിച്ചവരുടെ തനതുവിധിയും, അനന്തരം ലോകാവസാനത്തിൽ ഒരു പൊതുവിധിയും ഉണ്ടെന്നാണ് കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ധനവാദൻ പടിവാതിൽക്കൽ കിടന്ന ലാസർ മരിച്ച ഉടനെ ദൈവദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രാഹത്തിന്റെ മടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, ധനവാദൻ മരിച്ച ഉടനെ നരകത്തിലേക്കാണ് പോകുന്നതു്. (ലൂക്ക XI, 22-23) വലത്തുഭാഗത്തെ കള്ളനോടു് "നി ഇന്നു എന്നോടുകൂടി പാദസായിൽ ആയിരിക്കും" എന്നാണ് ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു് (ലൂക്ക XXIII, 43) "ഞങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നമ്മുടെ കർത്താവിൽനിന്നു അകന്നിരിക്കുന്നു..... ഇതിനാൽ ശരീരത്തിൽനിന്നു അകന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ആയിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" (II കോറി V 6-8) എന്നുള്ള വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ഉദ്ബോധനത്തിലും തനതുവിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷയാണ് കാണുന്നതു്.

വി. ആഗ്രസ്സിനോസ് എഴുതുന്നു: "ആത്മാവുകൾ ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപെടുമ്പോൾ, ശരീരത്തോടു വീണ്ടും ഐക്യപ്പെടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആ വിധിക്ക് അന്നു യുനാനിനുമുൻപുതന്നെ, വിധിക്കപ്പെടുന്നു" (De Anima et ejus Origine, II, 8) പന്ത്രണ്ടാം ബനദിക്ടോസു മാപ്പാപ്പാ 1336-ൽ ഇങ്ങനെ അഭ്യുവസാനം ചെയ്തു: "മാവുദോഷത്തോടുകൂടി ഈ ജീവിതം വിട്ടു പോകുന്നവരുടെ ആത്മാവുകൾ ഉടൻതന്നെ നരകത്തിലേക്കു പോകുകയും നാരകീയ വിധനങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വരപ്രസാദവസ്ഥയിൽ മരിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ അഭിമുഖമായി കാണുന്നു." 1439-ലെ ഫ്ലോറൻസ് സൂനഹദോസിന്റെ പഠനവും ഇങ്ങനെതന്നെയാകുന്നു.

ഒരു പൊതുവിധി ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് ഏതാനുവർഷം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലും നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലും അത്തന്നോടേ സിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലുമെല്ലാം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി ഏറ്റു പറയുന്നതാണ്. വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 24-ാം 25-ാം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ, ലോകാവസാനത്തിന്നുശേഷം നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന പൊതുവിധിയെപ്പറ്റി നമ്മുടെ കർത്താവു വളരെ വിശദമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. അപ്പസ്തോലന്മാരും ആവർത്തിച്ചുവെച്ചു ഈ സംഗതി അനുസ്മരിക്കുന്നു. "നാമെല്ലാവരും മിശിഹായുടെ ന്യായാസനത്തിൽ മുൻപാകെ നിൽക്കേണ്ടിവരും" (റോമ XIV 10) "ഭാരതത്തർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്നു തന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കുവാനായി മിശിഹായുടെ ന്യായാസനത്തിൽ മുൻപാകെ നമ്മളെല്ലാവരും നിൽക്കുവാനുള്ളതാകുന്നു" (II കോറി V 10)

തനതുവിധി ഉള്ളപ്പോൾ പിന്നെ പൊതുവിധി എന്തിനാണ്? ഈ ചോദ്യത്തിന്നു "വലിയ ശേഷം 11-ാം വേദത്തിൽ)

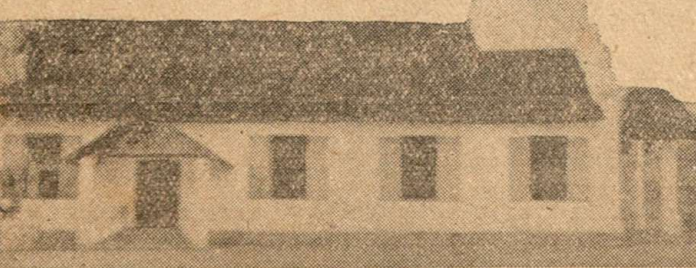
മയ്യഴിത്തിരുനാൾ മഹാമഹി

ഒക്ടോബർ 14, 15

തിരുനാളാരംഭം ഒക്ടോബർ 5

തീർത്ഥാടകരുടെ സൗകര്യത്തോട് 1957 ഒക്ടോബർ 14, 15 തീയതികളിൽ തിരുവനന്തപുരം, ബസ്സിനും പ്രത്യേക ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

നിങ്ങളുടെ ഏല്ലാ ആവശ്യങ്ങളിലും മയ്യഴിയിൽ 1736-ൽ സ്ഥാപിച്ചതായ അത്ഭുതകരവും ബഹുമാന്യവുമായ അ.വി.ലായിലെ വിശുദ്ധ ത്രേസ്യയുടെ തീർത്ഥാടകത്തിൽ അഭയംരേഖക. നിങ്ങൾക്കു് ഒരിക്കലും ഇച്ഛാഭംഗം വരികയില്ല.

കൊല്ലംതോറും തിരുനാൾ മഹോത്സവവേളയിൽ 25000-ൽ പരം തീർത്ഥാടകർ ഇവിടം സന്ദർശിക്കുകയും ലക്ഷക്കണക്കിൽ മെഴുകുതിരികൾ പ്രാർത്ഥനയായി ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഉള്ളഴിഞ്ഞു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ പുണ്യവതിവഴിയായി കയ്യുസഫലമുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു ഇവിടെ പരക്കെ അനുഭവപ്പെട്ടുവരിയുന്നു. അത്യാശ്ചര്യകരമായ പല അനുഭവങ്ങളും നിരവധി ജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അപേക്ഷകളും, നുഭാവനകളും, പൂജാധർമ്മങ്ങളും താഴെക്കുറുന്ന വിലാസത്തിൽ എത്തിക്കേണ്ടുന്നതാണ്.

Parish Priest, Mahe, N. Malabar

പുനരുകൃത്യം പ്രർത്ഥനയ്ക്കും

(Fr. C. A. Abraham M. A., B. D., B. Litt, (Oxon)

എന്റെ പുനരുകൃത്യത്തിനു ശേഷം എന്ന് അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും താഴ്ന്നുവെക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു കാഴ്ച എന്റെ പുനരുകൃത്യപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി അനേകം കത്തോലിക്കർ തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ള അറിവാണ്. അർദ്ധക്രിസ്തീയരോട് പൂർണ്ണമായും അകൈകൃത്യവുമായ ആയ മർദ്ദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് ആളുകളെ ചേർക്കുന്നത് എന്ന് ഇപ്പോഴും ധരിച്ചിരിക്കുന്ന പല നല്ലമനുഷ്യരുമുണ്ട്. തെറ്റായ ഉദ്ദേശത്തോടെ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി പുനരുകൃത്യപ്പെടുന്നവർ കണ്ടേക്കാം. പക്ഷെ, തെറ്റായ ഉദ്ദേശങ്ങൾമൂലം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരാതെ, നിൽക്കുന്നിടത്തു നിൽക്കുന്നവരാണ് വളരെയധികമുള്ളത്. ജനിച്ചു വളർന്നു സമുദായത്തോടുള്ള ശക്തിയായ ബന്ധം, ബന്ധുജനങ്ങളെയും സ്നേഹിതന്മാരെയും പ്രീതിപ്പെടുത്താനുള്ള ആഗ്രഹം, മനുഷ്യരൂപാന്തരങ്ങളായും, സമുദായത്തിലുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള ഭയം മുതലായ തെറ്റായ കാരണങ്ങളാണ് പലരെയും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരാതെ തടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ദൈവകൃപയുടെ പ്രേരണകൊണ്ടല്ലാതെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയിലേക്ക് ആത്മപ്രവേശിക്കുകയല്ല; അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം മടുത്തുപോകാത്ത പ്രാർത്ഥനമാത്രമാണ്. വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും പ്രചരണങ്ങൾക്കും സാംഗത്യമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്; എന്നാൽ അവ കൊണ്ടുമാത്രം ഒരിക്കലും സഭാപുനരുകൃത്യം ഉണ്ടാകുകയില്ല.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൂർണ്ണമായ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ദീർഘമായ ഏക പ്രാർത്ഥന. (വി. യോഹ: 17) പീതാവായ ദൈവവും പുത്രനായ ദൈവവും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവമക്കൾ ഒന്നായിരിക്കണം എന്നാണ് ക്രിസ്തു പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ക്രിസ്തീയ ഐക്യത്തിന് മിശിഹായുടെ തിരുഹൃദയത്തിൽ എത്ര വലിയ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉള്ളടക്കവും അതിന്റെ സന്ദർഭവും വളരെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മണവാട്ടിയായ സഭ ക്രിസ്തീയ ഐക്യത്തിനു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകണം എന്നുള്ളതിന് ഇതിനെക്കാൾ വലിയ തെളിവ് ആവശ്യമില്ല. പുരാതന റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ മറ്റു സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും നയം "വിഭജിച്ചു ഭരിക്കുക" എന്നുള്ളതായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യമായ തിരുസഭയുടെ മാർഗ്ഗം "ഐക്യപ്പെടുത്തി ശ്രദ്ധിക്കുക" എന്നുള്ളതാണ് എന്നു പറയാം.

മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലാണ് തിരുസഭയുടെ ശരീരത്തെ മുറിച്ചെടുത്തിയ വലിയ പിളർപ്പുകൾ സംഭവിച്ചത്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൽക്കട്ടൻ സൂനഹദോസിനു ശേഷം "ചെറിയ കിഴക്കൻ സഭകൾ" രൂപം പ്രാപിച്ചു. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ "വലിയ കിഴക്കൻ സഭകൾ" വേർപിരിഞ്ഞു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നവീകരണസംരംഭങ്ങൾമൂലം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകളും ഘ്രെവിൻഭാവം ചെയ്തു. ഇന്ന് അകത്തോലിക്കാ സഭകളുടെ പേര് "ലെന്തോൻ" എന്നാണ് എന്നു പറയാം, എന്തെന്നാൽ അവർ അനേകരാണ്. ദേശീയമായ കാരണങ്ങളാലും വിശ്വാസപരമായ വ്യതിയാനങ്ങളാലും അ-

കത്തോലിക്കാവിഭാഗങ്ങൾ വിവിധ ചേരികളിലായി കഴിഞ്ഞുവരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തോടു ഏകപ്രേരണമൂലം ക്രിസ്തീയ ഐക്യത്തിനുള്ള ആഗ്രഹവും പ്രയത്നവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ ശക്തിപ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. സമരമില്ലാത്ത സന്ധിയിൽ ക്രിസ്തീയവിഭാഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പോരെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭ ദൃശ്യമായി ഒന്നായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള വിഷ്ണുതത്വം ശക്തി കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. "അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ" എന്ന പേരിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അകത്തോലിക്കാ സംഘടന ഇതിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ഐക്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പറഞ്ഞു തിടുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളാണ് എന്നു പറയാം. കത്തോലിക്കാക്കൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി നേരിട്ടു ബന്ധമില്ലെങ്കിലും, അവയുടെ ക്രിസ്തീയ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള വിശുദ്ധമായ ചുമതലയുണ്ട്. ആകെങ്കിലും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ സ്നേഹിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പതിനൊന്നാം പീയൂസ് മാപ്പാപ്പാ തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള തുടർച്ചയായ പരിശ്രമങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്ന സമോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അവരെപ്പറ്റി ആദ്യമേ നാം പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അകത്തോലിക്കാ വിഭാഗങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരായ മൂലങ്ങളും ഭേദം കൂടാതെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്നു ഇപ്പോൾ നമ്മെ നയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ പിതാവും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഈ നയംമൂലം പുനരുകൃത്യത്തിനുള്ള പാതയ്ക്കു വിതികൂടുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കിഴക്കൻ സഭാവിഭാഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു പ്രത്യേകിച്ചും ശരിയാണ്. ദൈവനടത്തിപ്പിച്ചുള്ള ഈ മഹാ സംരംഭത്തിൽ പ്രാർത്ഥനമൂലം സഹകരിക്കുകയാണ് എല്ലാ കത്തോലിക്കരുടെയും ചുമതല. പുനരുകൃത്യത്തിനുള്ള പൊതുവായ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു പുറമെ വ്യക്തികളുടെ മനസ്സുതീർപ്പിനായും കൃപാസാധിക്കണമെന്നും എല്ലാ കത്തോലിക്കാക്കളും വെള്ളിൽനിന്നും ദിവസവും പ്രാർത്ഥനകൾ ഉയരട്ടെ.

ജനുവരി 18 മുതൽ 25 വരെ ക്രിസ്തീയ ഐക്യത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥനാവാദമായി ഇന്നു ലോകമെങ്ങും ആചരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെപ്പോലും അകമഴിഞ്ഞ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ആബെ കൂത്തുയെ (Abbe Couturier) എന്ന ഫ്രഞ്ചു കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതനായിരുന്നു ഈ പ്രാർത്ഥനാവാദത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കാരണക്കാരൻ. "ക്രിസ്തു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ദൃശ്യമായ ഐക്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി" കൈവരുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായിരുന്നു ആ ഭക്തനായ പുരോഹിതൻ എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളെയും ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു എന്നു പറയാം. യൂറോപ്പിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു ജർമ്മനിയിൽ, ക്രിസ്തീയ ഐക്യ-

ആഖ്യാനിക

ബാബാബാബ

അദ്ധ്യായം 24 (തുടർച്ച)

ക്രിസ്തുവോ ബാബാബാബോ?

(വി. സി. ജോർജ്ജ് ബി. എ. എൽ. റി.)

യേശുവിനെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അലർച്ചയും കൂട്ടിച്ചിരിയും യോനകമായിരുന്നു; ചമ്മട്ടികളുടെ അടികളേക്കാൾ കൂടുതൽ യോനകം എന്നു പറയാം. ഈ പീഡനം അവസാനിക്കുകയില്ലേ? ഈ കന്യാശ്രമിതൻ അടിക്കപ്പെടുകയാണല്ലോ? ഇദ്ദേഹത്തെ അവർ തല്ലിക്കൊല്ലുകയോ? എന്നിങ്ങനെ എന്തും സ്വയം ചോദിച്ചു. ദൈവമേ, അങ്ങനെ സംഭവിക്കരുതെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ കമഴ്ന്നുകിടന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഒച്ചപ്പാടവസാനിച്ചു; സ്വപ്നനേരം നിറുത്തുതയ്ക്കുണ്ടായി. എന്നാൽ നിറുത്തുതയ്ക്കു തുടർന്നു നരകത്തിലെ ചെങ്കുത്താവാദയെല്ലാം കെട്ടഴിച്ചുവിട്ടാലേ നവീധം ഒരു ഘോഷണം തന്നെ നടന്നു. കച്ചേരിമുറയ്ക്കാനുള്ള കണത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങൾ "യഹൂദരുടെ രാജാവിന് സ്വസ്തി" "യഹൂദരുടെ രാജാവിന് സ്വസ്തി" എന്നിങ്ങനെ ആക്രോശിച്ചു. പിന്നെയും പൈശാചികാക്രോശനം തുടർന്നു. ജനങ്ങൾ ആ പരിസരങ്ങളിൽനിന്ന് പിന്മാറി, വിണ്ടു ചതുരങ്കത്തിൽ തടിച്ചുകൂടി. യേശുവിനെ എങ്ങോ ദൂരെ കൊണ്ടുപോയിയെന്നു തോന്നി.

യേശുവിനെ അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കശുലന്മാരിൽനിന്ന് ക്ഷയിച്ചുതളന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ഭടന്മാർ വിട്ടുതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്മാറ്റം കിറുപ്പിറഞ്ഞ ഒരു ചെങ്കുപ്പായം അദ്ദേഹത്തെ അണിയിക്കുകയും ഒരു മുർമുടി അവിടുത്തെ തലയിൽ മുടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭടന്മാരാണ് യേശു കച്ചേരിമുറിയിലേക്ക് നീതനായി. പിലാത്തോസിനെ അരമനയിൽനിന്ന് കച്ചേരിയിലേക്ക് അകമ്പടിയുറപ്പിക്കുവാൻ സിക്രട്ടറി പോയി. മടങ്ങിവരുന്നവഴിക്ക് നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തവണ്ണരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കച്ചേരിമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ച പിലാത്തോസ് നസ്രായനെ കണ്ടയുടൻ ഒന്നു തെട്ടി മലിമസവും മമിനഭിന്നവുമായ ചെങ്കുപ്പായം അണിഞ്ഞു കാണപ്പെട്ട നസ്രായൻ ഇശ്ശോ-

യുടെ ശരീരത്തിൽ രക്തധാരയൊഴുകുന്ന മുറിവുകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണാനില്ലായിരുന്നു. ക്ഷതമേല്ക്കുന്ന യാതൊരു ഭാഗവും ദൃശ്യമായില്ല. ഉപായത്തിൽ മെടഞ്ഞ മുർമുടിക്കു കീഴ് മലം പിണർത്ത രക്തംകൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച പീത്തകൾ പാകിയതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. മൊത്തത്തിൽ നസ്രായൻ അവാച്യമായ ദുർഗ്ഗാപരിപാകത്തിന്റെ ചിത്രമായിരുന്നു.

ഈ അവസ്ഥയിൽ ജനങ്ങൾ കാണത്തക്കവണ്ണം വാതിലുകളുടെ യേശുവിനെ നയിക്കുവാൻ പിലാത്തോസ് ഭടന്മാർക്കുജനങ്ങൾ കി.

"കണ്ടാലോ! ഇതാ ഒരു മനുഷ്യൻ!" എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം അസംഗതം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

പ്രൊക്കുറായിൻ എത്ര പറച്ചുവാനാണാഗ്രഹിച്ചതെന്ന് മാർക്കുസിനുമാം തോന്നി. വികാരാതമകമായ ഒരു പ്രകൃതിയല്ലായിരുന്നു പിലാത്തോസിനുണ്ടായിരുന്നത്. എങ്കിലും നസ്രായന്റെ കായ്ക്കത്തിലുണ്ടായ ക്രൗഢപ്രകടനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, പിലാത്തോസ് സംസാരശക്തി ക്ഷയിച്ചുവന്നായിരുന്നു. പറഞ്ഞതിൽ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജിഹ്വ ചലിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനാശിച്ച ആശയം ഇപ്രകാരമായിരുന്നിരിക്കണം; "ഒരു മനുഷ്യജീവി യോടിവിധം പെരുമാറിയതിൽ നിങ്ങൾ തൃപ്തരല്ലേ? നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഈ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ ലജ്ജാവിഹിനരായി നിർത്തും ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിച്ചതിനാൽ ഇയാളുടെ മനുഷ്യശോഭംപോലും നഷ്ടമായിരിക്കണം! നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സാപം തോന്നുന്നില്ലേ? ഇതുകൊണ്ടൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിവന്നില്ലേ?" ഉള്ളിലടക്കിയ ഈ ആശയങ്ങളോടുചേർത്തു പിലാത്തോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു; "നസ്രായശീലനായ ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല."

പെട്ടെന്ന് ജനാവലിയുടെ ആക്രോശനം കേൾക്കുവാനായി. "അയാളെ കുരിശിൽ തായ്ക്കൂ, അയാളെ കുരിശിൽ തായ്ക്കൂ" എന്ന് ജനങ്ങൾ ആത്മവിളിച്ചു. അവരുടെയടുയിൽ അടുമിങ്ങമുണ്ടായിരുന്ന പുരോഹിതന്മാർ കൂടുതൽ സ്വരമുണ്ടാക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മറ്റുള്ളവരുടെ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളെ തന്റെ സ്വരം അതിലുപേക്ഷമാർ നമനിയേൽക്കാൻ വിട്ടുപോയിട്ടില്ലാത്ത, "ഞങ്ങളുടെ നിയമപ്രകാരം അയാൾ മരിക്കുകതന്നെ വേണം; എന്തെന്നാൽ അയാൾ സ്വയം ദൈവപുത്രനാക്കി" സംഭവവികാസങ്ങളെ അതിയായി വെറുത്ത പിലാത്തോസ് സമാധാനം നൽകി: "അയാളെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങൾതന്നെ കുരിശിൽ ഏറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ."

"ഞങ്ങൾക്കതിനവകാരമില്ലെന്ന് അങ്ങേക്കറിയാമല്ലോ" നമനിയേൽക്കാൻ വിണ്ടു അലറി. നസ്രായനെ തന്റെ മുമ്പാകെ കുരിശിൽക്കൂടെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പിലാത്തോസ് ആജ്ഞനൽ-

കി; അനന്തരം അദ്ദേഹത്തോടായി ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ എവിടെ ജാതനാകുന്നു?" യേശു ഉത്തരം നൽകിയില്ല.

"നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് എന്തോട് സംസാരിക്കുന്നില്ലാ? നിങ്ങളെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുവാനും വിട്ടയക്കുവാനും എന്നിങ്ങനെയൊരു മുമ്പെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലേ?" തവർണ്ണർ വിണ്ടു ചോദിച്ചു.

"മുകളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, എന്നിരിക്കെ തിരായി യാതൊരുധികാരവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ കഴിയുകയില്ല; ആകയാൽ എന്നെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചുതന്നവനാണ് കൂടുതൽ പാപം."

ഈ സമാധാനത്തിനെത്താൻ മാത്രം യേശു കല്പിച്ചതെന്ന് പിലാത്തോസിന് മനസ്സിലായില്ല. അങ്കണത്തിൽനിന്ന് പൊങ്ങിയ "അയാളെ കുരിശിൽ തായ്ക്കൂ" "അയാളെ കുരിശിൽ തായ്ക്കൂ" എന്ന മുറവിളി അദ്ദേഹം തുടർന്നു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ രോഷാവേശം അലതല്ലി കച്ചേരിമുറിയിലെ ഭീതികളെ സമീപിക്കുന്നതായും താൻ കൂടുതൽ സമയം അവിടെ കഴിക്കുന്നതുചിതമല്ലെന്നും പ്രൊക്കുറായിറാക്കു തോന്നി. എങ്ങനെയായാലും സംഗതി ഉടൻ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് പിലാത്തോസ് തീരുമാനിച്ചു. അങ്കണത്തിൽനിന്ന് ബലംപ്രയോഗിച്ച് ജനങ്ങളെ അകറ്റാണമെന്ന് ഭടന്മാർക്കുജ്ഞ നൽകുവാൻ വാതിലുകളുടെ നിങ്ങളയിൽ നമനിയേൽക്കാൻ വിളിച്ചുതന്നു. വിളിച്ചുതന്നു തുടർച്ചയായി വിളിച്ചുപറയുന്നതു് പിലാത്തോസ് കേട്ടു. അതിപ്രകാരമായിരുന്നു: "ഈ പ്രക്ഷോഭംകൊരിയെ വിട്ടയക്കുന്നപക്ഷം താങ്കൾ സിസറിയൻ മിത്രമല്ല. സ്വയം രാജാവെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവനാണോ അയാൾ ആത്യന്തിനെതിരായിട്ടത്രെ സംസാരിക്കുന്നത്."

ഈ വാക്കുകൾ മേഘമഞ്ജനംകണക്കേ പിലാത്തോസിന്റെ കണ്ണുകളിൽ തട്ടി. "സിസറിയൻ മിത്രമല്ല", തന്നെപ്പറ്റി ഇതു പറയുവാൻ റാബി തുനിഞ്ഞല്ലോ എന്നായിരുന്നു പിലാത്തോസിന്റെ ചിന്ത.

"ഇദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ രാജാവാകുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിലേറ്റാണമെന്ന് നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടെന്നോടൊ വശ്യപ്പെടുന്നു?" പിലാത്തോസ് ചോദിച്ചു.

പിലാത്തോസ് പറഞ്ഞതു കേൾക്കത്തക്കവിധം അടുത്തുനിന്നിരുന്ന റാബി നമനിയേലും മറ്റു പുരോഹിതന്മാരും ഓറോസ്തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു: "ഞങ്ങൾക്കു സിസറിയനെ വേറെ രാജാവില്ല"

ഈ വാക്കുകൾ പിലാത്തോസിനെ പരംമുഖനാക്കി. ദുർഭേദമായ കരപശബ്ദം തന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിനതോന്നി. അവിടെ നടന്നതെല്ലാം അപ്പടി റോമായിൽ അറിയിച്ചാൽ യഹൂദന്മാർക്കൊരു രാജാവ് പ്രഖ്യാപിതനാകുവാൻ യൂദിയായവണ്ണർ അനുവദിച്ചുവെന്നും, റോസാമ്രാജ്യത്തിൽ ഒരേയൊരു ചക്രവർത്തിയേയുള്ളവെന്നു വസ്തുത യഹൂദപുരോഹിതന്മാർ ആസ്ഥാനിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നും ആത്യന്തിസ് ധരിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭയം. അപ്രകാരമൊരു വാത്ത് റോമായിലെത്തിയാൽ പിലാത്തോസിന്റെ കഥ കഴിയുമായിരുന്നു. ജൂസലേമിൽ നിന്നു തങ്ങൾക്കു ഏറ്റുമുട്ടായ വാത്ത് പുറത്തിറക്കുവാൻ പുരോഹിതന്മാർക്കു മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പിലാത്തോസ് ധരിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി പിലാത്തോസൊരു തീരുമാനത്തി-

കമ്മ്യൂണിസം കഴിഞ്ഞുപോയി

റഷ്യൻ ചതുരത്തിൽ കൃഷേവ് ജയിച്ചു, മൊളോട്ടോവ് അടിയായി സമ്മതിച്ചു

(നിരീക്ഷകൻ)

സ്റ്റാലിന്റെ മരണശേഷം റഷ്യയിൽ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി കൊണ്ടുപിടിച്ച ഒരു മുതുകുടി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ. വിഷമംപിടിച്ച ഈ ചതുരത്തിൽ പല അളക്കുളം ഇതിനിടയിൽ പറയുകയുണ്ടായെങ്കിലും ഇത്തവണത്തെ കൃഷേവിന്റെ കരുനീക്കത്തോടുകൂടിയാണു പ്രതിപക്ഷം അടിയായി സമ്മതിച്ചതെന്നാണ് സംഭവത്തിന്റെ നിമിത്തം അനുമാനിക്കേണ്ടത്. മൊളോട്ടോവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് കക്ഷിയും കൃഷേവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള നവലെനിനിസ്റ്റ് കക്ഷിയുമാണ് ആദ്യപരമായ ഈ വിഭിന്നപക്ഷങ്ങൾ. സോവ്യറ്റ് യൂണിയൻ ആയിട്ടുള്ളതിൽ അധികാരവടംവലി ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ഘടകമാണ്. ഒരു സോവ്യറ്റ് യൂണിയൻ അഗ്രിമെന്റമനുസരിച്ച് വേരേറുന്നതുവരെ മത്സരകക്ഷികൾ അവരുടെ കഴിവുകളും തന്ത്രങ്ങളും എല്ലാം പുരോഗതിക്കും, എതിരാളികളെ തടയുവാൻ ഉപയോഗിക്കണം. ലെനിന്റെ കാലശേഷം നടന്നതാണ്. സ്റ്റാലിന്റെ മരണശേഷവും അതുതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. സ്റ്റാലിൻ മരിക്കുമ്പോൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ പ്രമുഖനേതാക്കൾ, 37 കൊല്ലം ഒരു പാട്ടിങ്ങനെയായിരുന്നിട്ടുള്ള മലങ്കോവ്, 46 കൊല്ലം പഴക്കമുള്ള കനോവ്, 51 കൊല്ലം പഴക്കമുള്ള മൊളോട്ടോവുമായിരുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെ ശിഷ്യരും സമുദ്രവർത്തകരായിരുന്ന ഇവരുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ് ഇപ്പോഴത്തെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിലെ മിക്ക അംഗങ്ങളും. കൃഷേവ് 1934 ലാണ്

സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി അംഗമായത്. 1939-ൽ അദ്ദേഹം പൊളിറ്റ് ബ്യൂറോയിലും 1953-ൽ ഒന്നാം സിക്രട്ടറിയുടെ സ്ഥാനത്തും എത്തിയത് മൊളോട്ടോവിന്റെയും, മലങ്കോവിന്റെയും, കനോവിന്റെയും സഹായത്തിലും സംരക്ഷണത്തിലുമാണ്. ഈ തല തൊട്ടുനാളെത്തന്നെ കമികാൽമറിച്ചാണ് ഇന്നദ്ദേഹം റഷ്യയിലെ ഏകമുഖ്യമായി പത്രം കൈക്കലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതു നന്ദിമിനതയും വഞ്ചനയുമാണെന്നു സാധാരണക്കാർ വിചാരിക്കുന്നു. പക്ഷെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വസംഹിതയിൽ അങ്ങനെയൊന്നില്ല. "കൈയെടുത്തവൻ കയ്യാക്കാരനെ" എന്നുള്ള തത്വത്തിന്റെ ആധുനികപരിവർത്തനം അവർക്കു ലംബം.

ഈ അധികാരവടം വീഴ്ത്തലിൽ വ്യക്തികളുടെയും ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും സ്വാധീനതയുടെ ബലപരീക്ഷണം മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. മേൽസ്റ്റാലിനിയുടെ പോലെ, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ വ്യാപകമായ നയപരിപാടിക്കു നടുമൊടിയിരുന്ന വിഭിന്നങ്ങളായ രണ്ടു പക്ഷങ്ങളുടെ സംഘട്ടനമാണ് നടന്നത്. ആദ്യത്തെയും വിഭേദിയായവയായ നയത്തിൽ വിഭേദനീകരണം വേണമെന്നു കൃഷേവ് പ്രഭൃതികളും, അതല്ല സ്റ്റാലിന്റെ യഥാസ്ഥിതികാരർമാണ് പുലരേണ്ടതെന്നു മൊളോട്ടോവ് പക്ഷക്കാരും വാദിച്ചു. മൊളോട്ടോവിന്റെ പക്ഷത്ത് കനോവിയും, മലങ്കോവ്, ഷെപ്പിഗോവ് മുതലായ മിക്ക നേതാക്കൾ അണിനിരന്നു പാർട്ടി സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയുടെ 1956 ഡിസംബർ സന്ധ്യ

സ്റ്റാലിനെയും ഈ അഭിപ്രായത്തിലെ അംഗീകരിച്ചു. മറുപടിയോടുകൂടി കൃഷേവ് വിപ്ലവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടും, ലോകം മുഴുവനിലും തന്നെ കമ്മ്യൂണിസം ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലുള്ളതെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരത ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ജനമിതമനുസരിച്ചു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തിനു മൊളോട്ടോവ് പക്ഷം എതിരായിരുന്നു ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അതു സഹായിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ ചില പദ്ധതികളും കൃഷേവ് സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രയോജിച്ചു. അടുത്ത രണ്ടു മാസക്കാലത്തിനിടയിൽ മാംസം, പാൽ, വെണ്ണ മുതലായവയുടെ ഉല്പാദനത്തിൽ അമേരിക്കയെപ്പോലും അതിരായിക്കാവുന്ന ഒരു പദ്ധതി; കൃഷിയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളുടെ ആവശ്യം അവരുടെ വിളവിൽ ഒരു നിശ്ചിതഭാഗം നിർവ്വഹണമായി തയ്യാർമാർക്കു ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നുള്ള നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതിനു പാർട്ടി കമ്മിറ്റി സ്വീകരിച്ചു. നിപാട് എന്നിവയായിരുന്നു അവ. മൊളോട്ടോവ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിനനുസരിച്ചു പാലും, പൂക്കും സമ്മേളനത്തിൽ ഈ രണ്ടു പദ്ധതികളെയും അവർ എതിർത്തു. ജനരോഷം അവർക്കു തീരയില്ല. "യഥാസ്ഥിതികരായും, തത്വപരമായും, കക്ഷിതലത്തെയും പുറത്തുപോകട്ടെ എന്നുള്ള മുറവിളിയാണ് സമ്മേളനത്തിൽ മറ്റൊരാളിന്റെയും. യോഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയം ഇതിനു തെളിവാണ്.

1956 ഡിസംബറിൽ "പ്ലീൻ"ത്തിൽ കൃഷേവ് പരാജയം സമ്മതിക്കുന്നതിനും, 1957 ജനുവരി 18-ാം തീയതി ലെനിസ്റ്റ് എംബസിയിൽ വെച്ച് മൊളോട്ടോവ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് നയത്തെ പിന്തുടരുന്നതായി പരസ്യപ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നതിനും ഇടയായെങ്കിലും ഈ പ്രകടനങ്ങളെല്ലാം വഞ്ചനാത്മകമായിരുന്നു. കൃഷേവ് ഒട്ടും സമയം കളയാതെ ഒരു ആലോചനയ്ക്കു തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം അടുത്ത സന്ധ്യസ്റ്റാലിനെയും സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിലെ പ്രമുഖന്മാരായ എല്ലാ അംഗങ്ങളെയും സമനന്തരം സന്ധ്യദിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. കമ്മിറ്റിയിലെ ബന്ധപ്പെട്ടവരായ അരിസ്റ്റോവ്, ബെലോവ്, ബ്രഷ്നെവ് മുതലായവരെയും അതേ ദിവസം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനു നിയോഗിച്ചു. 1957 ഫെബ്രുവരിയിൽ നടന്ന "പ്ലീൻ"ത്തിൽ തന്നെ ഇതിന്റെ ഗുണമലങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായി. പ്രസ്തുത പ്ലീനം കൃഷേവിന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വർദ്ധനവിലേക്കു കൈമാറാൻ അംഗീകരിച്ചു. തയ്യാറായ മൊളോട്ടോവ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ നില ഇളകി. മൊളോട്ടോവിന്റെ വിശ്വാസനായ ഷെപ്പിഗോവിനെ വിഭേദകാഴ്ചയ്ക്കു വിധേയനാക്കി. മറ്റൊരു തീരുമാനമെന്നു സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ നിശ്ചയിച്ചതായിരുന്നു. ഒരു പ്രമേയം കൊടുത്തപ്പോൾ അതൊന്നും കൂടി ദർശനമായി. എങ്കിലും മത്സരം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

1957 ജൂൺ പ്ലീനത്തെ തുടർന്നാണ് ഡിസംബർ സമ്മേളനം പരിവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിച്ചത്. അതിനു മുമ്പായി അണിയാൻ പല പോരാട്ടങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടു നടന്നുവെന്നു അതിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു പ്രശ്നം കൃഷേവിന്റെ വിഭേദന നയത്തിനെതിരായി എതിർക്കുകയും കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നു. മൊളോട്ടോവിന്റെ പ്രബലമായ കക്ഷിനിലയെ കൃഷേവ് തേപ്പിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വേറൊരു വാക്ക് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. വിഭേദന നയം പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. പൊതുജനപിന്തുണ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. മൊളോട്ടോവ് കക്ഷി ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ഇടപെട്ടില്ല. ഏതുവിധത്തിലായാലും സുപ്രിം സോവ്യറ്റിന്റെ

മേയ് മാസ സമ്മേളനത്തിൽ കൃഷേവിന്റെ തീരുമാനം നിയമമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. മൊളോട്ടോവ് ഗ്രൂപ്പ് ഈ നിയമത്തോടു പ്രതികൂലമനോഭാവമാണ് സ്വീകരിച്ചത്. അതും കൃഷേവിനുള്ള ലക്ഷ്യം; കാരണം പൊതുജനങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരത ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ജനമിതമനുസരിച്ചു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തിനു മൊളോട്ടോവ് പക്ഷം എതിരായിരുന്നു ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അതു സഹായിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ ചില പദ്ധതികളും കൃഷേവ് സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ പ്രയോജിച്ചു. അടുത്ത രണ്ടു മാസക്കാലത്തിനിടയിൽ മാംസം, പാൽ, വെണ്ണ മുതലായവയുടെ ഉല്പാദനത്തിൽ അമേരിക്കയെപ്പോലും അതിരായിക്കാവുന്ന ഒരു പദ്ധതി; കൃഷിയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളുടെ ആവശ്യം അവരുടെ വിളവിൽ ഒരു നിശ്ചിതഭാഗം നിർവ്വഹണമായി തയ്യാർമാർക്കു ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നുള്ള നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതിനു പാർട്ടി കമ്മിറ്റി സ്വീകരിച്ചു. നിപാട് എന്നിവയായിരുന്നു അവ. മൊളോട്ടോവ് ഗ്രൂപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിനനുസരിച്ചു പാലും, പൂക്കും സമ്മേളനത്തിൽ ഈ രണ്ടു പദ്ധതികളെയും അവർ എതിർത്തു. ജനരോഷം അവർക്കു തീരയില്ല. "യഥാസ്ഥിതികരായും, തത്വപരമായും, കക്ഷിതലത്തെയും പുറത്തുപോകട്ടെ എന്നുള്ള മുറവിളിയാണ് സമ്മേളനത്തിൽ മറ്റൊരാളിന്റെയും. യോഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയം ഇതിനു തെളിവാണ്.

സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിലെ അനേകരും കൃഷേവിനുള്ള ലക്ഷ്യം തെളിഞ്ഞതോടൊപ്പം തന്നെ, വിഭേദന നയത്തെ സംബന്ധിച്ചും അദ്ദേഹത്തിനു സഹായകമായ സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായി. ഒന്ന്, ടിറോ കൃഷേവ് കാലമായി സന്ധിപ്പെടുന്നതിനു കാണിച്ച താല്പര്യം; രണ്ട് മൊളോട്ടോവ് ഗ്രൂപ്പിലും സോവ്യറ്റ് പാർട്ടിയിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഭിന്നതകളെ അധികരിച്ച് മായോസെ തുടങ്ങിയവരുടെ പ്രസംഗം. ഈ പ്രസംഗം ഉടനെ തന്നെ പ്രവേശിച്ച് പ്രമാണപ്പെടുത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു കൃഷേവ് വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തു. പരിതസ്ഥിതികൾ ഇത്രയും മുറുപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് മൊളോട്ടോവ് കക്ഷി സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ കൃഷേവിനെ എതിർക്കാൻ തീർച്ചയാക്കിയത്. പക്ഷെ സ്റ്റാലിന്റെ വിശ്വാസനായിരുന്ന മൊളോട്ടോവ്, മലങ്കോവ്, കനോവിയും എന്നീ ത്രിമുഖികളേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്റ്റാലിനിസ്റ്റ് തന്ത്രങ്ങളെ കൃഷേവ് പഠിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അവർ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ് പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയത്. കൃഷേവ് കൂടെ, സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയുടെയും ആധിനിശ്ചയം കമ്മിഷന്റെയും ഒരു പൊതു സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുകയാണ് ചെയ്തത്. സ്റ്റാലിന്റെ കാലത്തെ നവസ്റ്റാലിനിയെ സമ്മേളനം സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയിൽ നിശ്ചയിച്ച അധികാരത്തിനുവേണ്ടി ഏകയോജനയായി വോട്ടു ചെയ്തു. അതായത് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അധികാരം അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. മൊളോട്ടോവ് പാർട്ടിയുടെ അഭിപ്രായം തന്നെ അതു ചർച്ചാ വിഷയമാക്കിയില്ല. മുതൽക്കൂട്ടിൽ മൊളോട്ടോവ്, മലങ്കോവ്, കനോവിയും കൂടി കരുപ്പിടിച്ച ഒരു സംഘടനയെന്നു, അന്നു അങ്ങനെയായിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട് വികസനമായിത്തീർന്ന കൃഷേവിന്റെ പക്ഷം വേണം അവരെ പ

റത്തു. ഇപ്രകാരം റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു കൃഷേവ് നയം സമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കൃഷേവിന്റെ ഏകമുഖ്യത്വം അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിനുള്ള പദ്ധതികളാണ് ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മൊളോട്ടോവിനെ 3000 മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു ദ്വീപിലെ വരണ്ട നാട്ടിലെ അവാസവാക്കി അയച്ചു; മലങ്കോവിനെ എടുത്തൊഴിയിരിക്കുന്നത്, 1800 മൈൽകലെ ലെനിസ്റ്റ് അതിർത്തിക്കടുത്തുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലേക്കാണ്. ത്രിമുഖികളിൽ മുന്നാമത്തെ ആളായ കനോവിയെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു സിമൻറുമെന്ററിയിലേക്കാണ് പാർട്ടിയിരിക്കുന്നത്. പാവങ്ങൾ ചതുരത്തിൽ അവരുടെ കരുനീക്കം പിഴച്ചു. കൃഷേവിനു അടിയറവുണ്ടാകാൻ തോൽവി സമ്മതിക്കേണ്ടതെന്തെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തില്ല.

വെറോഡി

"എന്തിനാണ് ഈ തടിയനിത്രയെങ്കിലും തിന്നാൻ കൊടുക്കുന്നത്. അയാൾ വീട്ടിൽ പട്ടിണി കിടക്കുകയോണ്ടോ?"

"ശൂന്യം, പൊന്നു കുഞ്ഞുലകൾ, പതുക്കെ പറയൂ. അങ്ങനെയൊക്കെ ആപ്പിസാണ്. പത്തു രൂപ കൂട്ടിത്തന്നാൽ പാഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, അടുത്ത മാസം മുതൽ."

X X X

ത്തോറു:- ഈ ആഴ്ച നാണുവീർന്ന് പീടികയിൽനിന്നു സമാനങ്ങളൊന്നും തുകി വാങ്ങിക്കരുതേ കേട്ടോ?

ഭായ്:- അതെന്താ? അവിടെ നിന്നല്ലേ നാം എന്തും സമാനം വാങ്ങിക്കുക?

ത്തോറു:- അവരുടെ കട്ടികൾ ശരിപ്പെടുത്താൻ കൊണ്ടുപോയതുകൊണ്ട് ഈ ആഴ്ചത്തേക്കു നമ്മുടെ കട്ടികൾ അയാൾ വായ്പ കൊണ്ടുപോയിരിക്കുകയാണ്.

X X X

"എന്റെ ഈ ക്ഷിണം മാറാൻ ഞാനെന്താ കഴിക്കേണ്ടതെന്നു കൂടി ചോദിച്ചുപോരേണം."

"നിന്റെ വായിൽ വരുന്ന വാക്കുകളില്ലേ, അതെന്നു മണ്ടു വിഴങ്ങിക്കൊണ്ടാൽ മതി. ക്ഷിണം താന്നെ പറഞ്ഞുപോയല്ലോ."

നാളെ ഇശോ വരും

(ബ്രദർ സി. എം. ജോസ്)

അതൊരു ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു. നേരം സന്ധ്യയായി. ജോണി ഉറങ്ങാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ അന്നും അമ്മ അവനെ എണ്ണത്തേപ്പിച്ചു കളിപ്പിച്ചു. സുന്ദരമായ പേരിയ "പിയേഷ്" സോപ്പാണ് അവളുപയോഗിച്ചത്. നല്ല വൃത്തിയുള്ള വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾ അവൻ ധരിച്ചു. അവൻ എന്തെന്നില്ലാത്തതൊരു ആഹ്ലാദത്തോടെ. അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളും പോലെത്തന്നെ അത്. താൻ ശരീരത്തിലും ഹൃദയത്തിലും ഒരുപോലെ ശുദ്ധിയുള്ളവനാണെന്നു അവൻ തോന്നി. അന്നു രാവിലെയൊന്നു ചെറുതെങ്കിലും മനോഹരമായ ഗ്രാമീണാഭാവം തന്റെ പുതിയ അടുത്തു വെള്ളം തന്റെ ആദ്യകമ്പസം നിറച്ചിരിക്കുന്നു. കിളിരംകുറഞ്ഞു സദാ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന ആ കൊച്ചുപ്പുറം! അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും അനുതാപത്തിന്റെ മഹത്തായ ആ കൂടാശ അന്നവൻ സ്വീകരിച്ചു.

ഗ്രാമത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ച് ഗ്രാമഭേദതയായി നിലകൊള്ളുകയാണു ആ കൊച്ചുവേലായം. നിഷ്പക്ഷതയായ കൃഷിയിലൂടെ അവിടുത്തെ നിത്യസന്ദർശകർ. പാഞ്ഞു പണിയെടുക്കുമ്പോഴും കൊയ്ത്തു തകുതിയായി നടക്കുമ്പോഴും അവരോടും അവരുടെ കൊച്ചുവേലായത്തേ.

കമ്പസാഭത്തിനുശേഷം പള്ളിയിൽ അവൻ മുട്ടുകുത്തി, ഒരു കൊച്ചുമാലാഖയെപ്പോലെ; പ്രായശ്ചിത്തമെത്തിച്ചു. ഉണ്ണിയിശോയ്ക്കു നന്ദിപ്രകടിപ്പിച്ചു വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ഗൃഹാങ്കണത്തിൽ അവൻ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ അവൻ തന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു: "നാളെ, ഇശോ വരും."

സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനകളും അത്താഴവും കഴിഞ്ഞു കിടക്കാൻ പോകാറായി. അവനുവേണ്ടി അമ്മ പായവിരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പാശ്ചാത്യ കിടപ്പുമുറയിൽ മുട്ടുകുത്തി അവൻ കുരിശിന്റെ അടയാളം വെച്ചു. രാത്രിപ്പന്തൽ ചൊല്ലി തന്റെ വിടുക്കാരെയും കൂട്ടുകാരെയുംപറ്റി അവനപ്പോൾ ഓർമ്മവന്നു. ഇന്നു ഇശോയിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെടാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ നാളെ എനിക്കു ചോദിക്കുവാൻ കഴിയും" അവനോർത്തു. നാളെ! തീർച്ചയായും ഇശോ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നള്ളിവരും. വി. കുർബാനയിൽ ഉണ്ണിയിശോയെ സ്വീകരിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ ചേർത്തു ഞാൻ പുനഃ! പ്രതീക്ഷകളുടെ കൊച്ചുമാടുകൾ മനോഭൂമിയിൽ മെല്ലെ കണ്ണുതുറക്കുകയായി. ജോണിക്കു ഉടനെ ഉറങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ വികാരാധീനനായി.

അവനേയും കൂട്ടുകാരേയും ആദ്യദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനു ഒരുക്കിയിരുന്ന ആ സിസ്റ്ററിനെ അവനോർത്തു. പല ദിവസങ്ങളായി അവർ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു. പള്ളിയിൽ മുട്ടുകുത്തേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും കൂട്ടുകാരോടൊത്തു മാർച്ചുചെയ്യേണ്ടതു എപ്രകാരമാണെന്നും മാറുമൊക്കെ. മുട്ടുകുത്തേണ്ട സമയമായിക്കുറവായി സിസ്റ്റർ അവരുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന തടിച്ച പുസ്തകത്തിൽ മുട്ടാറുണ്ടായിരുന്നു. വികൃതികളെ ഇക്കിളിപ്പെട്ടത്തുണ ആ കൊച്ചുമാലാഖയെപ്പറ്റിയും അവനോർത്തു. അവരുടെ കൊച്ചുപുസ്തകങ്ങളിലൂടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, പുതിയ

വെളിച്ചം, ആ നൂറുപുഞ്ചിരി! അവനും വിസ്മയത്തോടെ പഠിച്ചു. നാളെ അവനും കൂട്ടുകാരും അവരുടെ കഴിവുകളുടെ പരമാവധി പ്രയോഗിക്കണം. നാളെ പരിശീലനമല്ല, യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതാണു നാളത്തെ ദിവസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം.

അവനോടൊന്നിച്ച്, പായിൽ നിന്നുനിവർന്നുനിൽക്കുന്നു. പുതപ്പെടുത്തു പുതച്ചു. അപ്പോഴും ആ മുറിയിൽ മങ്ങിക്കുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ 14-ാം നമ്പർ റാത്തർവീളക്കിന്റെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ സ്റ്റാൻഡിൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന അവന്റെ പുതിയ വെള്ളയർപ്പം ലിനൻമുണ്ടും അവൻ കാണാമായിരുന്നു. കോടിയാണത്. ഇന്നു തീർത്തൊന്നു അതു പാണ്ടി തേച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. അവനതു നാളെ ധരിക്കും. ഒരു വെള്ളമാട പ്രാധിനമോല നാളെ കുടുംബാംഗങ്ങളോടുകൂടെ കുറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പള്ളിയിൽ പോകും. പുതിയ ജോഡി വെള്ളപ്പുറം കാലിനകളിൽ അവൻ തള്ളിക്കയറ്റും. അടുത്തുള്ള കമ്പുകാമാത്തിലെ കമ്പോസ്റ്റിക് അമ്പനും വെള്ളി പ്രത്യേകം തയ്യാർചെയ്ത ആ മനോഹരമായ പുരട്ടിയും കൂടി അവൻ നാളെ അണിയും. പൊന്നു പുരട്ടിയ കൊച്ചു പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകവും വെള്ളികെട്ടിയ റോമൻകൊത്തും—അതവന്റെ അമ്മാവൻ അവനു സമ്മാനിച്ചതാണ്—നാളെ അവൻ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോകും.

എത്രസമയം അങ്ങനെ കടന്നു പോയെന്നു അവനറിയില്ല. ആരുടേയോ പാദവിന്ദനം കേട്ടാണു അവനും മനോഹരമായിട്ട് നിന്നുനിൽക്കുന്നത്. മുറിയിലെ ഒളിവിടങ്ങളിൽ അമ്മ അവളിടേക്കു വരുന്നതു അവൻ കണ്ടു. "ഓമനേ, നി ഉറങ്ങിയില്ലേ?" അമ്മ ചോദിച്ചു ജോണി കൈമുട്ടുകളിൽ ഒരു മടക്കി തലയ്ക്കുപുറം മായിവെച്ചു. "ഇല്ല അമ്മ, ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു" അവൻ പ്രതിവചിച്ചു. "പള്ളിയിൽ നടക്കുന്നതും സിസ്റ്റർ പാഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ കൂട്ടുകാരനെ കാക്കുന്നതുമാകെ ഓക്കുകയായിരുന്നു. പുതിയ ഉടുപ്പുകളെപ്പറ്റിയും പുരട്ടിയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു"വെന്നും അവൻ അമ്മയോടു പറഞ്ഞു.

ആ പറയുടെ ഒരു തലയ്ക്കൽ അമ്മയിരുന്നു. ഓമനപുത്രനെ തഴുകിത്തലോടിക്കൊണ്ടു പറയുകയാണ്. "മകനേ, നിന്റെ വികാരങ്ങൾ ഞാനറിയുന്നു, പക്ഷെ കാര്യമായ ഒരു സംഭവമൊന്നും നി ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഒരു മാത്രമേ കാര്യമായിട്ടുള്ളൂ. അതു നി മാനു." അമ്മ പറയാൻ പോകുന്നതെന്തെന്നു അവൻ അമ്മയോടു കൂടുതൽ അടുത്തിരുന്നു, ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുവാൻ തുടങ്ങി. "മകനേ, നാളെ നമ്മുടെ പള്ളിയിലെ അർത്താഭ മനോഹരമായ വെള്ള ലിസ്റ്റിപ്പുഷ്പങ്ങളാലും കൃതമായിരിക്കും. വെള്ളയണിഞ്ഞ കൊച്ചുമാലാഖമാരുടെ നിർമ്മല ഹൃദയങ്ങൾ ആനന്ദത്തിലേക്കു താൽ മതിയാക്കും. മകനേ, നിന്റെ ഈ പ്രഥമദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണാചാരം കഴിവതും മോടിയാക്കണമെന്നു എനിക്ക് നിന്റെ പിതാവിനും മറ്റൊരാൾക്കും തന്നെ അറിയാത്ത ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതെല്ലാം ഇശോയുടെ ബഹുമാനത്തിനായിട്ടാണത്രേ."

"അമ്മേ, പ്രധാനമായതെന്തെന്നു എനിക്കറിയാം, തീർച്ചയായും ഞാനതിരുന്നെ." പായിൽ

ബി: അൽമോൻസായുടെ സഹായത്താൽ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചതിന് ഉപകാരമുണ്ടെന്നു.

C. T. J.

എഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുകയും ഓരോ സന്ധിയിൽ അവനതു പറഞ്ഞു തിരിച്ചു.

"പായ, മകനേ." അമ്മയ്ക്കു ധൃതിയായി, കൊച്ചുമാലാഖൻ മറുപടി കേൾക്കുവാൻ.

"നാളെ, ഇശോ വരും. പൊന്നുപുരട്ടിയ സകാരിയിൽ പള്ളിക്കൊള്ളുന്ന കൊച്ചുണ്ണിയിശോ ദിവ്യവസ്ത്രങ്ങളുടെ നാളെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുന്നള്ളിവരും. തീർച്ചയായും ഇശോ വരും. ഒരിക്കലും ഉണ്ണിയിശോയെ പോകാൻ ഞാനനുവദിക്കില്ല. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു മണിയറയും അതിലൊരു പട്ടമെത്തയും ഞാൻ സജ്ജമാക്കും. ഞാൻ പൊന്നുണ്ണിയുടെ കളിത്തൊഴിനാകും. ഉണ്ണിയിശോയെ ഇവിടെ പാപ്പിക്കാം, അല്ല അമ്മ?" സന്തോഷാധിക്യത്താൽ മതിയാർന്ന മാതാവു കൊച്ചുമാലാഖൻ പുകവിളിൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനും മുഴുമാവുന്നതുവരെ കൂടുതൽ താൽപര്യമായി.

"മകനേ, നി ഇപ്പോൾ ഉറങ്ങു നിനക്കിപ്പോൾ ഉറങ്ങുവാൻ കഴിയും." അമ്മ പറഞ്ഞു വാസ്തവമായിരുന്നു. പായിൽ കിടന്നു മാത്രമേ അവനോർത്തുള്ളൂ. പിന്നെ ഉണർന്നു തന്റെ പ്രഥമദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണ ദിനത്തിലായിരുന്നു.

St. JOSEPH'S ART STUDIO

Statue Manufacturers and Artists

Fatima Nagar, Trichur

വില കുറച്ചിരിക്കുന്നു

ആവശ്യപ്പെടുക: എല്ലാവിധ തിരുസ്ഥലങ്ങൾ സിമന്റിലും, പ്ലാസ്റ്റർ ഓഫ് പാരീസിലും, മരത്തിലും, ഏതു തരത്തിലും വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാൻ ഇഷ്ടാനുസരണം തയ്യാർ ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

PROPRIETORS:

Artist T. P. Joseph & Sons

ഇടവകക്കർമ്മങ്ങൾ

പോത്താനിക്കാട്: സ്ഥലത്തെ ഒരു പുരാതനകുടുംബമായ മുണ്ടക്കുമാലിക്കുടുംബത്തിൽ കുരുവിള കുടുംബം അവർകളും കുടുംബവും സെപ്റ്റംബർ 15-ാം നു ഞായറാഴ്ച കത്തോലിക്കാതിരുസഭയോടു പുനരുകുടുംബപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പോത്താനിക്കാട് കത്തോലിക്കാ പള്ളിയിൽ വെച്ച് റവ. ഫാദർ സി. എ. എബ്രഹാമിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും റവ. ഫാദർ വഴുതലക്കാട്, റവ. ഫാദർ പാറാനി എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തിലും നടത്തിയ സ്വീകരണശുശ്രൂഷയിൽ പല യാക്കോബായസ്സാമിതന്മാരും പെട്ട ഒരു വലിയ സംഘം ആളുകൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

റാനി: ചെത്തോക്കര ക്രിസ്തുമസ്സിലായിട്ട് കുട്ടികൾക്കായി സെപ്റ്റംബർ 2, 3, 4, 5 ഈ തീയതികളിൽ ഒരു ഉപഭോഗ യോഗം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഉപഭോഗം നൽകിയത് റവ. ഫാദർ പിറാർ മുണ്ടയ്ക്കൽ അവർകളാണ്. 6-ാം നു വെള്ളിയാഴ്ച റവ. ഫാദർ ജെയിക്കുവ് അയിരായിൽ ആദ്യമായി വീശുവകർബാന അർപ്പിച്ചു. അനന്തരം സൊഡാലിറ്റിയുടെ ഒരു വിശേഷാൽ യോഗം ചേർന്നു. റവ. ഫാദർ ജേക്കബ് അയിരായിൽ ആദ്യ ക്ഷേമമായി മി. മാമ്മൻ വാലോലി മേപ്പുതു പരിശുദ്ധകന്യകമാരിയുടെ കുട്ടികളും എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. കുട്ടികളുടെ കലാപരിപാടികളുമായിരുന്നു കുട്ടികൾക്ക് മധ്യപലമാരവിതരണവും നടത്തി.

ചെത്തോക്കരപ്പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന നിത്യസമാധാന യോഗം എന്ന പ്രസിദ്ധിയിൽ റവ. സെപ്റ്റംബർ സമ്മേളനം 8-ാം തീയതി കരിമ്പനക്കുളം കൂട്ടുപ്രസിദ്ധത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ

തയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ബ്രദർ ചിലിപ്പ് (കോട്ടാങ്കൽ), സിസ്റ്റർ മേരി (പ്ലാച്ചേരി) ഇവർ പ്രസംഗിച്ചു. വിവിധ കലാപരിപാടികളുമായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ മാറിയമ്മ വാലോലി മേപ്പുതു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

പറാട്ടുകര: സ്ഥലത്തെ ബോയ്സ് എ സി എഫിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സെപ്റ്റംബർ 8-ാം നു മി. പി. ഡി. ജേക്കബിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതു യോഗം കൂടി. യോഗത്തിൽ ശ്രീമാന്മാർ വർക്കി വടക്കൻ, തോമസ് പാറന്തൂർ, സി. വി. ജോസഫ്, ബി. എ. ബി. റാ. മുതലായവർ സംസാരിച്ചു.

പുത്തൻവേലിക്കര: വിദ്യാഭ്യാസസമിതിയുടെ ആഹ്വാനമനുസരിച്ച് സ്ഥലത്തു കത്തോലിക്കാ മാനേജ്മെന്റുമായി അടുത്ത് ഹാജരാകാൻ അനുഷ്ഠിച്ചു.

കൃതജ്ഞത

വി. പത്താംപിള്ളിയിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത്താലും സി. അൽമോൻസായുടെ സഹായത്താലും ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചതിനു ഉപകാരമുണ്ടെന്നു.

Thresia

നാലുമണിക്കു വി. ശങ്കരൻ കുട്ടിയമ്മന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഇളന്തിക്കര നല്ലവഴിയുമെത്തിയതിൽ ഒരു വമ്പിച്ച പൊതു യോഗം ചേർന്നു. യോഗത്തിൽ ശ്രീമാന്മാർ തോമസ് വാഴപ്പിള്ളി, ജോസ് മുത്തേലി, പി. സി. ദേവസ്സി (പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡന്റ്) എം. എച്ച്. പരമേശ്വരൻ തുടങ്ങിയവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻറിനോടും കേരളാ ഗവണ്മെന്റോടും വിദ്യാഭ്യാസവിലിന് അംഗീകാരം നൽകുന്നതെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയം ഐക്യ ഐക്യ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

വൈസക്കരി: കേരളകമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭ അസംബ്ലിയിൽ എതിർപക്ഷങ്ങളുടെ ഏകകണ്ഠമായ എതിർപ്പിനെ തുണ വർത്തിച്ച് പാസാക്കിയെടുത്ത മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിലിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ സെപ്റ്റംബർ 13-ാം നു സ്ഥലം പള്ളി മൈതാനിയിൽ വെച്ച് റവ. ഫാദർ ജോസഫ് മഞ്ചുവള്ളിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതു യോഗം കൂടി ശ്രീ തോമസ് ടി. ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി ബില്ലിനു അംഗീകാരം നൽകുന്നതെന്നു കേരള ഗവണ്മെന്റോടും ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻസിനോടും അപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയം ശ്രീ സി. വി. മാറവൽ യോഗത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. പ്രമേയം യോഗം ഐക്യ ഐക്യ പാസാക്കുകയും പ്രമേയം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ കമ്പിമുഖം എത്തിക്കുവാൻ പ്രസിഡൻസിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അന്നേദിവസം സ്റ്റേജ് അടുത്തു പരിപൂർണ്ണമായി ആചരിക്കുകയുണ്ടായി.

എറണാകുളം നോർത്ത് സ്റ്റേഷനു സമീപം പണി പൂർത്തിയായിരുന്ന മാർ അതന്യൻ മെമ്മോറിയൽ ആസ്സൂട്ടി

Vol. 31. || 1957 SEPTEMBER 25 || No. 7.

“നിയമസഭയിലും പുറത്തും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയും മി. ടി. സി. എൻ. നമ്പ്യാരും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളും 27-8-57-ൽ ശ്രീ മന്നത്തു പത്മനാഭൻ തീരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച സ്റ്റേറ്റ് മെൻറം മുൻനിർത്തി ഇതു വിശദീകരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 1957 സെപ്റ്റംബർ 2-ാംനം ശ്രീ ടി. സി. എൻ. നമ്പ്യാർ നിയമസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിൽ 47,879-ൽപ്പരം അദ്ധ്യാപകർ ഉണ്ടെന്നും അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും മലബാറിലാണെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. കേരളത്തിൽ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകളിൽ 48,897 അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഉണ്ടെന്നു അന്നുതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി മി. മുണ്ടുശ്ശേരി അസംബ്ലിയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി. 1957 ആഗസ്റ്റ് 27-ാംനം മി. മുണ്ടുശ്ശേരി നിയമസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ കേരളത്തിൽ പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾ നടത്തുന്നതായി 6,500 സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഏഴായിരത്തോളമുള്ള പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിൽ 3,059 സ്കൂളുകൾ തിരുക്കൊച്ചിയിലാണെന്നു മന്ത്രി പിന്നീട് പറഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ 7000-ൽപ്പരം പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളും ഏകദേശം 48,897 അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ള മുണ്ടുശ്ശേരിയുടെ കണക്കു സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളിൽ ഏകദേശം 7 അദ്ധ്യാപകന്മാർവിതം ഉണ്ടാകണം. ഈ സംഖ്യകൾ ശരിയാണെങ്കിൽ തിരുക്കൊച്ചി പ്രദേശത്തു ആകെയുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ എണ്ണം 21,413 ആകുന്നു. ഈ തുക മൊത്താളുകയിൽ നിന്നു കുറച്ചാൽ മലബാർ പ്രദേശത്തെ അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം 27,484 ആണെന്നു കാണാം. അന്നുതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി നിയമസഭയിൽ ചെയ്ത മറ്റൊരു പ്രസ്താവനയിൽ വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിനെതിരായി പ്രക്ഷോഭം നയിക്കുന്നവർക്കു 1259 സ്കൂളുകളേ ഉള്ളുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സ്കൂളുകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതാണെന്നു വിചാരിക്കാം. മുൻപറഞ്ഞ കണക്കനുസരിച്ച് ഈ സ്കൂളുകളിൽ ആകെയുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം 8,813 ആയിരിക്കും.

“തിരുക്കൊച്ചി വിഭാഗത്തിൽ അദ്ധ്യാപകരുടെ മൊത്തം സംഖ്യ 21,413 ആണെന്നു മുകളിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതിൽനിന്നു 8813 ക്രൈസ്തവ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നീക്കിയാൽ തിരുക്കൊച്ചി വിഭാഗത്തിൽ ശേഷിക്കുന്നത് 12,600 അക്രൈസ്തവ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണെന്നു കാണാം. നായർ സമുദായത്തിലെ അനിഷേധ്യ നേതാവായ ശ്രീ മന്നത്തു പത്മനാഭൻ അഭിപ്രായത്തിൽ “വൈദികരുടേയും പള്ളികളുടേയും വകയായ വിദ്യാലയങ്ങൾ” (ക്രൈസ്തവരുടേതെന്നത്) അദ്ധ്യാപകരുമ്പട്ട ഇനത്തിൽ ഒന്നരക്കോടി രൂപ വാങ്ങിക്കുന്നു, ഈ തുക ശമ്പളയിനത്തിൽ പോകുന്നത് സർക്കാർ ഖജനാവിൽ നിന്നാകയാൽ ഇത് 8813 ക്രൈസ്തവ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു മറ്റൊരായി നൽകാതെ സംസ്ഥാന

—○—

[illegible]

നമ്മുടെ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം എങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കാം (ലേഖി)

ഏറ്റവും അപകടനിലയിൽ, എപ്പോഴും നിലംപതിക്കാവുന്ന അവസ്ഥയിൽ, കാണികളിൽ ഭീ സംഭവഭീവികാരങ്ങളുണ്ടായിപ്പിടിക്കാവുന്ന ഒരു മഹാസമയത്തിന്റെ അവസ്ഥയിലുള്ള ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസനിലയെന്നു അതിശയോക്തിയോടെ പറയാവുന്നതാണ്.

നീഷ്പക്ഷമതികളായ ഇന്നാളുകൾക്കു്, വിദ്യാഭ്യാസാന്തരീക്ഷത്തിലെ ഇന്നത്തെ കലുഷാവസ്ഥ എത്രമാത്രം വേദനാജനകമാണെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിന്റെയൊക്കെ ആവശ്യകത എന്താണെന്നു എത്രയൊക്കെ ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാവിയോടനുബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം? മാതൃപിതാവും തമ്മിൽ ശണ്ഠയും, അറപ്പും വെറുപ്പുമുണ്ടാക്കുന്ന ഒച്ചപ്പാടും കൂടുമ്പോൾ വിട്ടിലെ പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുസമം, ഭരണകർത്താക്കളും ജനങ്ങളും തമ്മിൽ മേരിതിരിഞ്ഞുനിന്നു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രയോജനരഹിതമായി കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസശീശു എവിടെയാണു് രക്ഷയെന്നു അന്വരണം പരക്കുപോയുകയാണു്. ഈ അലോചനകൾ ഇന്നാട്ടിനോ, ഇന്നാട്ടിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടാക്കുമെന്നു സുബുദ്ധിയുള്ളവർ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

തെറിക്കുമേൽ തെറിപാഞ്ഞും അടിക്കുമേലടിനടത്തിയും രാജ്യത്തു അരാജകാവസ്ഥ ഉൽഭൂതമാക്കിയിട്ടു് ആരെത്ര സാധിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നാണു് അന്യോദശർ സന്ദേഹിക്കുന്നതു്. ഒരു നന്മയും ആവഴിക്കുണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഉപയോഗവും പ്രയോജനവും ലക്ഷ്യമാക്കി വർത്തിക്കുക. അതിനു സുതമമായ മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുക. രാജ്യത്തിന്റെ ആവശ്യം നിറവേറുക!

ഇന്നാട്ടിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസമാണു് ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ഈ കടിപിടി കൂട്ടലുകളെല്ലാം എന്തിനാണെന്നു ചോദിച്ചുപോവുക സ്വാഭാവികമാണു്.

പ്രൈമറി സ്കൂളിലെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചു് മാത്രം കുറഞ്ഞൊന്നു പായണമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരങ്ങുളിലേക്കു കടക്കണമെന്നു ഈ ലേഖനംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

ഈ ലേഖനത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നല്ല മനസ്സുള്ളവരുടെ ചിന്തയ്ക്കു വിഷയമാക്കണമെന്നു ഈ ലേഖകൻ ഇന്നത്തെ കലുഷാവസ്ഥയിൽ ഉദ്ദേശമുള്ളു.

മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ "കണ്ണു തെളിക്കണം" എന്നുഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതുവായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഭരണാധികാരികളും ആഗ്രഹിക്കണം. ഭരണാധികാരികൾ അങ്ങനെയൊരു ആഗ്രഹിക്കാതിരുന്നതിന്റെ പരിണതഫലമാണു്, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പൊതുവേയും പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രത്യേകമായും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ദുരവസ്ഥ. ഈ ദുരവസ്ഥയ്ക്കു പരിഹാരം ആരായുകയാണു് ഇന്നത്തെ അടിയന്തിരാവശ്യം.

ഭാരതം കൊല്ലം കഴിയുംതോറും വിദ്യാർത്ഥികൾ വർദ്ധിച്ചുകൊ

ണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനനുസരണമായി വിദ്യാലയങ്ങളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും വർദ്ധിക്കേണ്ടതു്. ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വർദ്ധനവിനനുസരിച്ചു് വിദ്യാഭ്യാസച്ചുമതല മുഴുവൻ വഹിക്കുന്നതിനു് ഒരു കാലത്തും ഇവിടത്തെ ഗവണ്മെന്റിനു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളാണു് രാഷ്ട്രത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടു് രാജ്യക്ഷേമകരമായ ഈ സേവനം സ്തുത്യർഹമായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നിട്ടുള്ളതു്. പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ ഏറിയകൂറും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണു്.

ഭാരിച്ച തുകമടക്കി സ്കൂളുകൾ പോലെയുള്ള ധർമ്മാപനങ്ങൾ നടത്തുക വ്യക്തികൾക്കു പ്രായേണ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു് എൻ. എസ്. എസ്. എസ്. എൻ. ഡി. പി. മുതലായ മാർദ്ദല സാമൂഹികസംഘടനകളല്ലാതെ വ്യക്തിഗതമായി അധികമാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ടുവന്നിരുന്നില്ല. അങ്ങിങ്ങായി ചില വ്യക്തികൾ ഈ രംഗത്തു ചാടിയിറങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായി, ഏതാണ്ടെ "കച്ചവട" മനോഭാവം പരിശുദ്ധമായ ഈ വേദിയിൽ സംഭവിക്കാനും ഇടവന്നു. ക്രിസ്തുമതമേന്മയുള്ളവർക്കു സംബന്ധിച്ചു് ശത്രുക്കൾക്കുപോലും ഈ ചെളി വാരിയെറിയൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തികച്ചും പരിശുദ്ധമായ ആന്തരികപ്രേരണയുടെ പ്രചോദനത്തിലാണു് അവർ സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നതു്.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുള്ള ക്രിസ്താനികളുടെ നില സർ സി. പി. കെ സഹിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ കുടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വർഗ്ഗീയസ്പർദ്ധ ഫലമുയർത്തി. വിദ്യാലയങ്ങളും അദ്ധ്യാപകരും വർദ്ധിക്കേണ്ടിയിരുന്നെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിനതിനു സ്വന്തം നിലയിൽ കഴിയാതെയിരുന്നില്ല. ആവശ്യമനുസരിച്ചു് പ്രൈമറി സ്കൂളുകൾ വളർത്തി രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസാവശ്യം നിറവേറാമെന്നു വെച്ചാൽ, ക്രിസ്തൻസ്കൂളുകൾ വിണ്ടു കൂട്ടലായി വർദ്ധിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. എങ്ങനെയും ക്രിസ്താനികളെ ഉയുലനം ചെയ്യാൻ കച്ചവടസം ചെയ്തിരുന്ന സർ സി. പി. കെ ക്രിസ്താനികൾക്കു കൂടുതൽ സ്കൂളുകളുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു്, രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസാവശ്യം സുതമമായി നേടാമായിരുന്ന പ്രൈമറി വിദ്യാലയവർദ്ധനവ് പരിപാടിക്കുള്ള നല്ല ആലോചന തള്ളിക്കളയേണ്ടതായിവന്നു.

അതേസമയം, ഭരണാധികാരി എന്ന നിലയിൽ രാജ്യത്തിന്റെ

വിദ്യാഭ്യാസപ്രശ്നത്തെ നേരിടുന്നതിനു് ധീഷണാസമ്പന്നനായ അദ്ദേഹം ശാപാർഹമായ ഇന്നത്തെ ഷിഫ്റ്റ് സിസ്റ്റം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ ഷിഫ്റ്റ് സിസ്റ്റം എത്ര വലിയ ദോഷമാണു് രാജ്യത്തിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നു ആരും ആരോടും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ!

തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന വിചാരിക്കുന്ന എല്ലാ മാതാപിതാക്കളും അവരവരുടെ സാമ്പത്തികനിലയനുസരണമായി, പ്രൈമറി സ്കൂളും കൂടിപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളും വഴിയായി അക്കാര്യം ഇന്നു നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു പരസ്യമായ ഒരു ഫാക്ടമാണു്.

സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകൾ കത്തിച്ച ആ അസൂയാഗ്നി ഇതാ ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസമയത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു പലപല പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്തി. നാലുകൂട്ടാസ്സു് അഞ്ചാക്കി. ഫലം? അക്ഷരവുമായി പിടികിട്ടുന്നില്ല. കാരണം? പഠിക്കാനോ പഠിപ്പിക്കാനോ സമയമില്ല.

ഈ കഷ്ടാവസ്ഥയ്ക്കു ശരിയായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു നല്ല പുരോഗമനോദ്ദേശമുള്ള ഭരണകൂടം തുടർന്നുവരേയും രൂപമെടുക്കാതിരുന്നതു ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കഷ്ടകാലമെന്നല്ലാതെ എത്രപായയടു!

ഷിഫ്റ്റ് മാറ്റാറി ഇവിടത്തെ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു പല പദ്ധതികളും പലതും ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. വലിയ ധനവ്യയം വേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് പ്രൈമറി സ്കൂളിലെ ഷിഫ്റ്റ് പദ്ധതിയുടെ മുഖിൽ ഭരണാധികാരികൾ പകച്ചുനിൽക്കുന്നു. രക്ഷയ്ക്കുവശ്യമായ വേലാധം അവർക്കുഭിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും സർ സി. പി. യെപ്പോലെതന്നെ "മകൻ ചത്താലും മരുമകളുടെ ദുഃഖം കാണാൻ" കാത്തിരിക്കുന്നു.

ഇവിടത്തെ വിദ്യാഭ്യാസശീശു ആസന്നമരണനിലയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ രക്ഷാകർത്താവു സ്വാമനത്തുളളവർക്കു മുതാട്ടം! യഥാർത്ഥ രാജ്യസ്നേഹികൾക്കു ഈ അവസ്ഥ തികച്ചും പ്രതിഷേധാർഹമാണു്. സൗന്ദര്യപ്പിണക്കങ്ങളും, പകപോക്കലുകളും, പാർട്ടി സ്റ്റീറിംഗുകളും, വർഗ്ഗീയവിഭേദങ്ങളുമൊക്കെ വെടിഞ്ഞു് രാജ്യത്തിന്റെ നന്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയോടുകൂടിയ പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കുക!

ഇവിടത്തെ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു് "അായിലിരിക്കുന്ന അരിക്ക് അങ്ങാടിയിൽ തിരക്കുണ്ടാക്കേണ്ട" ആവശ്യമില്ല. "പോക്കറിലെ പേനയെടുക്കാൻ അയൽക്കാരന്റെ കൈവേണ്ടു്."

ഷിഫ്റ്റ് മാറ്റാറുമ്പോൾ ഇവിട

വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സിസിയുടെ വിശുദ്ധകർമ്മാനയോടുകൂടിയ ഭക്തി (വിചാൻ പി. ജെ. ജോസഫ് എം. എ.)

വിശുദ്ധ കർമ്മാന കൈക്കൊള്ളൽ വിപുലതരമാക്കുന്നതിനായി, തിരുസഭ അടുത്തകാലത്തു്, ഉപവാസം സംബന്ധിച്ചു് സാദാരണ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്തുത സുവിദിതമാണല്ലോ. ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഒന്നുതൃത്തേക്കു കലിനതം, സമ്പൽസമൃദ്ധി, സർവ്വകലാശാലാബിരുദം മുതലായവയ്ക്കു മേന്മ കല്പിക്കുന്ന ഒരു സംഭവത്തെ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം ശരിക്കു ശാസ്ത്രോക്താവും ചെയ്തു. ഷിഫ്റ്റ് മാറ്റാറിന്റെ പ്രൈമറി സ്കൂൾ വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതിനു പ്രേരകമായ ഒരു നല്ല അവസ്ഥ ആവിർഭവിച്ചിരുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമടങ്ങും അനുസരിക്കുന്ന പുതിയ സ്കൂളുകൾക്കു് അംഗീകാരവും ഗ്രാൻറും നൽകുക. രാജ്യത്തെ ധാരാളം സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുഴുവൻ സമയവും പഠിക്കും. അദ്ധ്യാപകർക്കു് അനേകർക്കു് തൊഴിലും ലഭിക്കും. ക്ലിപ്തകാലാവധിക്കു പരിശീലനം കഴിച്ചുകൊള്ളുന്ന മെന്റുവ്യവസ്ഥയിൽ ട്രെയിനിംഗിലുൾത്തവരേയും അദ്ധ്യാപകരായി നിയമിക്കും. കെട്ടിടം, അകസാമനങ്ങൾ മുതലായവയ്ക്കു പശ്യമായ ഭിമമായ തുക ഗവണ്മെന്റിനു ലഭിക്കും. രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിത്തറയായ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം കഴിവുള്ളതും പ്രയോജനമുള്ളതുമാകും. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് എഴുതാനും വായിക്കാനും കഴിയാതെ. തുടർന്നുള്ള അദ്ധ്യയനവും സുതമമാകും. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള യഥാർത്ഥ രാജ്യസ്നേഹികൾക്കു ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തണമെന്നു ഒരിക്കൽക്കൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

രാവിലെ എഴുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ നാലരമണിക്കൂറും, ഉച്ചമുതൽ നാലരമണിക്കൂറും എന്നിങ്ങനെ അദ്ധ്യയനസമയം ഭേദപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു്, അദ്ധ്യാപകരെ ഇരട്ടിച്ചു് സ്കൂൾ നടത്തുന്ന ഒരു പദ്ധതി വിദ്യാർത്ഥി ഷിഫ്റ്റ് മാറ്റാറിന്റെ രൂപമെടുത്തുവരുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായ കാലത്തു പഠിപ്പിച്ചുനോക്കി, ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ രീതിക്കും രീതിയോക്കും വസ്ഥയ്ക്കും അനുക്രമമല്ലെന്നു് അനുഭവപ്പെട്ടു് പരാജയമടഞ്ഞ ഈ സമയഭേദഗതി വിണ്ടു പ്രയോജനപ്പെടുന്നതിന്റെ അനന്തചിത്രം ആലോചനാർഹമാണു്!

ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുമേലധികാരികളുടേയും മാനേജുമെന്റിന്റെയും അധികാരികളുടെ കീഴ് "ഇവിടത്തെ മാനേജുമെന്റുസ്കൂളുകൾ അവയുടെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണം എത്രമാത്രം സ്തുത്യർഹമായിട്ടാണു് നിറവേറ്റിവന്നിട്ടുള്ളതെന്നോ ക്കു വേണ്ടു് നമ്മുടെ ആവശ്യം, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരായിത്തീരുക എന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ, ആർക്കുമാക്കും ദോഷംകൂടാത്തതും ഗവണ്മെന്റിനു വമ്പിച്ച ധനവ്യയത്തിൽനിന്നൊഴിയാവുന്നതുമായ പ്രൈമറി സ്കൂൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി വളർത്തുന്ന പദ്ധതി ഭരണാധികാരികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ശാപമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഷിഫ്റ്റ് അവസാനിപ്പിച്ചു് സുതമമായ നിലയിൽ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു് ഇന്നാട്ടിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാവിയെ സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണു്.

ഫലമുള്ളതും, സഭയുടെ ഈ ആനുകൂല്യത്തിന്റെ മുഖ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഭയന്നിയമാവണ്ണം പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. ശരീരത്തിനു് മന്യനായുണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഇക്കൂട്ടർ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്ലേശം കുറച്ചൊന്നുമല്ല. വെട്ടിത്തീളുന്ന പട്ടവസ്ത്രങ്ങൾക്കൊണ്ടു ശരീരത്തെ മോടിപിടിപ്പിക്കാനും ഇത്തരക്കാർ നിതാന്തകുതുകികളാണു്. എന്നാൽ, അതിനുള്ളിൽ അനശ്വരമായ ഒരാത്മാവുണ്ടെന്നും, അതിനെ അലങ്കരിക്കുന്നതിലാണു് മറ്റൊന്നിനെയും കാൾ കൂടുതൽ വ്യഗ്രത പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള വിചാരം ഒരിക്കലേങ്കിലും അവരുടെ ശിരസ്സിൽ കയറിയിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുകയുള്ളു. വിശുദ്ധ കൂടാരകളുടെ നേക്കു് അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അനാസ്ഥ കാണുമ്പോൾ.

അസ്സിസിയിലെ വി. ഫ്രാൻസിസ് പരിശുദ്ധ കർമ്മാനയുടെ നേരെ പ്രശംസിച്ചുവന്ന ഭക്തി, ഇത്തരക്കാരെ അമ്പരപ്പിക്കാൻ പോരുന്നതായിരുന്നു. കലിനതയിലോ, സമ്പത്തിലോ, സൗന്ദര്യത്തിലോ ഫ്രാൻസിസ് ഒട്ടും പിന്നണിയിലായിരുന്നില്ല; എന്നല്ല, മുന്നണിയിൽത്തന്നെ നിന്നിരുന്നു, എന്നാൽ, ജീവിതപാരമ്പര്യത്തിലെ അനശ്വരമായ മറ്റുള്ളതും തങ്ങളും സംഭരിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ. "ചെറുചിപ്പുകൾ"ക്കുവേണ്ടി വിലയേറിയ മനുഷ്യജീവിതം ദുരപയോഗിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒട്ടുംതന്നെ സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല.

"The idea of St. Francis of Assisi" എന്ന ബുദ്ധിമുട്ടാത്തതിന്റെ മുന്നാമധ്യായത്തിൽ, വി. ഫ്രാൻസിസിനു പരിശുദ്ധ കർമ്മാനയുടെ നേക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിയുടെ സമഞ്ജസവും ആവേശജനകവുമായ ഒരു വിവരണം കാണാം. വിശുദ്ധ കർമ്മാനയെ ഒഴിച്ചുനിറുത്തിക്കൊണ്ടു് ദിവ്യരക്ഷകനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാനോ സംസാരിക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുൻപു വിട്ടുരത്ത ജീവിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്തുവല്ല, ദിവ്യകുടാരയിൽ അർത്ഥാത്മയിൽ സദാ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോമുക്തിയിൽ അനവരതം പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയുടേയും, വ്യാപാരങ്ങളുടേയും കേന്ദ്രം അർത്ഥാത്മയായിരുന്നെന്നു പറയാം. മുരുകപ്പിറ്റാത്താൽ, വിശുദ്ധ കർമ്മാനയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രം.

വി. ഫ്രാൻസിസിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യശരീരത്തോടുണ്ടായിരുന്ന ഈ അപരിമിതമായ ഭക്തിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമ്പസാരക്കാരനായിരുന്ന "ബ്രദർ ലെയോ" ഉന്നയിപ്പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

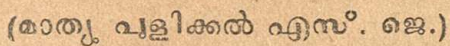
ക്രിസ്തു അപ്പത്തിലും വിത്തിലും മറഞ്ഞിരിക്കാൻ തിരുമനസ്സായതിൽ പ്രദർശിച്ചിരിക്കുന്ന താഴ്മ നമ്മുടെ വിശുദ്ധനെ അതുതപരതരുന്നാക്കിയിരുന്നതായി "സെലാനോ"യിലെ തോമസ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. തക്ക പ്രതിബദ്ധമുള്ളപ്പോഴല്ലാതെ വിശുദ്ധ കർമ്മാന കാണാതിരിക്കുന്നതു് അക്ഷരവുമായ ഒരു പരാധമായി വി. ഫ്രാൻസിസ് തന്നിച്ചിരുന്നു. "എനിക്കു വിശുദ്ധ കർമ്മാനയിൽ സംബന്ധി

സന്തോഷവും സമൃദ്ധിയും നല്കുന്ന ആഭരണങ്ങൾക്കു്

തോട്ടാൻ
കണ്ണിപ്പാലു റഷിയീ ബ്രദേസ്
ആഭരണവ്യാപാരം, തൃശൂർ.

—○—

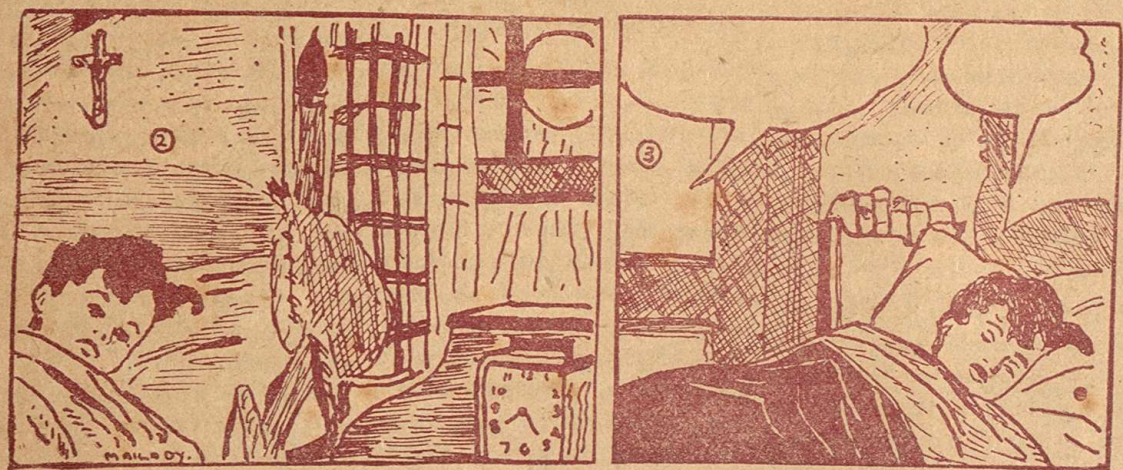
“പണവും പ്രതാപവും അവ
കൊണ്ടും കിറവല്ലായിരുന്നു. ആ കി
ഴി—അലക്കി— അതറിഞ്ഞവന്റെ

അപ്പച്ചനാകട്ടെ, ഒരേരേലിലാ
 ഷം. അവനൊരു വൈദികനാക
 ണം. അവന്റെ അഭിലാഷം അ
 വൻ അലക്കിനെ അറിയിച്ചിരു
 ന്ന. പക്ഷെ അലക്കി് അതൊട്ടും
 കാഴ്ചമാക്കിയില്ല. കോളേജിൽ
 മേന്മ പഠിച്ച് ക്രൈസ്തവ പണം
 ചിലവാക്കിയശേഷം ഏതെങ്കി
 ലും ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിൽ
 മേൽനയിരുപകരം, അപ്പോൾ
 തന്നെ മേൽനതായിരിക്കും നല്ല
 തെന്ന അവൻ തോന്നിയതിനാ
 ൽ അവൻ സ്വന്തം ആഗ്രഹത്തെ
 അവന്റെ പിതാവിനെ അറി
 യിച്ചു. അയാൾ അതു കൂട്ടാക്കി
 യില്ല. (6) ജയിൽ മേൽവാനുള്ള
 ഒരുക്കങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്ക

തനതുവിധിയും പൊതുവിധിയും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. തനതുവിധിയനുസരിച്ചു ശിക്ഷാരക്ഷകർ അനുഭവിക്കുന്നത് ആത്മാവു മാത്രമാണ്. പൊതുവിധിയിലാകട്ടെ നാം സശരീരരായി ശിക്ഷാരക്ഷകർ അനുഭവിക്കുന്നു. ലോകാവസാനത്തിൽ മരിച്ചവരെല്ലാം ഉയിർക്കും എന്നതു ക്രിസ്തു പറിപ്പിച്ച ഒരു വിശ്വാസസത്യമാണ്. നാം ശരീരത്തോടുകൂടിയാണ് പൊതുവിധിയിലുണ്ടായിട്ടുള്ളവയിൽ ഫലം നേടുന്നതിനോ, ദ്രോഹിക്കുന്നതിനോ ഉപകരണമായിത്തീർന്ന് ശരീരം സുഖമാഗുമോ ശിക്ഷയോ അനുഭവിക്കുകയെന്നതു കേവലം നിമിഷമാത്രമാണല്ലോ.

അവൻ നിൽത്തീ.
 “എന്നിട്ടു?” അലക്കി ചോദി
 ചി.

— 〇 —

പള്ളിയിൽ കുർബാനയ്ക്കു സമയമായി. പീറ്റർ നല്ല ഉറക്കമാണ്.

പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞനജനാദരേ,
കുഞ്ഞനിയത്തികളേ,

കാരോ സകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും നമ്മുടെ കാവൽമാലാഖാ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ നല്ല വിചാരങ്ങൾ തോന്നിക്കുമെന്നും അതിനുവേണ്ടി നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും, അതനുസരിച്ചു നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധരായെങ്കിൽ മാത്രമേ നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ കാവൽമാലാഖാമാരോടു ഭക്തിയും സ്നേഹവും ഉള്ളവരായിരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും കഴിഞ്ഞ ദിവസം നാം കണ്ടുവല്ലോ. നേരേമാിച്ചു് ആ നല്ല മാലാഖയുടെ സദുപദേശം നാം തിരസ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം തെറ്റുകാരാകും. ഇതു ഒന്നു സംഭവംകൊണ്ടുമാഹരിക്കാം.

പിറാർ ഒരു നല്ല കുട്ടിയാണ്. ആരോഗ്യവാൻ; സുന്ദരൻ; ബുദ്ധിമാൻ. അവന്റെ മാതാപിതാക്കളാൽ ദൈവഭക്തരാണ്; സമ്പന്നരാണ്. ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ പീറാറിനെ കേരളാക്ഷിയിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ അവർ ബലശ്രദ്ധരാണ്. ദിവസവും വിശുദ്ധ കർമ്മാനയിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ അവർ അവനെ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നു. അവൻ ചുമന്ന ഉടുപ്പം വെള്ളസുപ്പേസും ധരിച്ചു ദിവ്യബലിയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അവർ കൃതാർത്ഥരായി ആനന്ദംകൊള്ളാറുണ്ട്. അതു സാദാവികമാണല്ലോ. കണ്മുഖം നല്ല കായ്ക്കൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു കാണുന്നതിൽ കൂടുതലായി മാതാപിതാക്കളാൽ ആനന്ദം നൽകുന്ന യാതൊന്നുമില്ല ലോകത്തിൽ. കുട്ടികൾ ഇതു സാധാരണ ചിന്തിക്കാറുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

കാലത്തെ കരിശുരണിയിച്ചിട്ടു
 പ്പോൾ പതിവുപോലെ പീറാറി
 ന്റെ അമ്മ അവനെ വിളിച്ചു
 ത്തി സമയമായിട്ടു അന്നു നല്ല
 മഞ്ഞുള്ള ടിവസമായിരുന്നു. രോമ
 ത്തിന്റെ മുട്ടുള്ള പുതുപ്പുപുതു
 കിടക്കാൻ നല്ല സുഖം. എഴുന്നേ
 റാൽ കുളിരും. പീറാൻ കണ്ണുമാ
 ന്നു. കുറച്ചുനേരവുംകൂടി ഇവ കിട
 കയിൽ കിടക്കുകതന്നെ എന്നവ
 നു തോന്നി. മിനിട്ടുകൾ ഒന്നൊ
 ന്നായി കടന്നുപോയിരുന്നു. കു
 ചുഴിഞ്ഞുപ്പോഴേക്കും അവൻ
 വീണ്ടും ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. കൊച്ചു
 കുട്ടിയല്ലേ. കുളിരുള്ള മഞ്ഞുകാലം

132-ാം നമ്പ് പ്രശ്നത്തി
ന്റെ ഉത്തരം.

എന്റെ പേര്—മരച്ചീനി

പ്രശ്നം നമ്പർ 133

(കെ. എഫ്. തോമസ്,
ഴക്കേ പുത്തൂർ Reg. No. 177)

എനിക്ക് കേരളത്തിൽ എവിടേയും നല്ലൊരു സ്ഥാനമുണ്ട്. കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ, ഞാൻ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു മിത്രമാണ്. കുട്ടികൾക്കു അടുത്തടുത്തു എന്റെ കണ്ടിപ്പെങ്കിൽ ഉറക്കം വരികയില്ല എന്റെ പേരിനു 4 അക്ഷരം. ഒന്നാമത്തെ അക്ഷരം സമരത്തിലുണ്ട്, യുദ്ധത്തിലില്ല. രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം അസത്യത്തിലുണ്ട്, നാണയിലില്ല. മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം ദീപികയിലുണ്ട്, മെയിലിലില്ല. നാലാമത്തെ അക്ഷരം ബാലപംക്തിയിലുണ്ട്, വീമർനവിമിയിലില്ല. എന്റെ പേരു പറയാമോ?

(ഉത്തരം അടുത്തതറിൽ)

ഈ നല്ല പുതപ്പുപുതച്ച മുറിക്കു
 കത്തുകിടന്നാൽ വേണമെങ്കിൽ
 ഉച്ചവരേയും സുഖമായുറങ്ങാൻ സാ
 ധിക്കുകയില്ലേ!

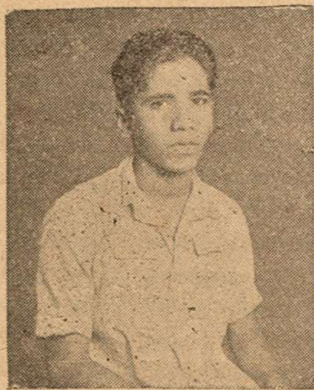
കുത്തനാലിമാരിലും കുത്തനിയത്തിമാരിലും ചിലക്കു വലുതു നോട്ടു കരസ്സിലും തോന്നിത്തക്കത്തോറോ എന്ന ഒരു മെറിയ സംശയം. അവനവൻ മെയ്യപോയേക്കാവുന്ന തൊറകളെപ്പറ്റി പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ എല്ലാവർക്കും അസുഖമുണ്ടാകും. വലുട്ടൻ ആരെയും കുറപ്പെടുത്തി പറയുകയല്ല പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലും ചില പിറാൾമാർ ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. വേര വേറെ ആയി

റീഷം—തോമസെന്നോ, ബാബു
 വെന്നോ ലിസിയെന്നോ, കൊ
 ചുട്ടുസ്പായെന്നോ ഒക്കെ ആയി
 റീഷം കാലത്തെ ഉണക്കുന്ന കാ
 യും വലിയ വിഷമമാണവർക്കു
 കാലത്തെ എഴുന്നോറിലെങ്കിൽ
 കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ
 സാധിക്കുകയില്ല. അമ്മയോ മേ
 മ്മിയോ വിളിച്ചാലും ഉറക്കത്തി
 ൽ നുഖംകൊണ്ടു് അങ്ങു കിട
 ന്നുകളും. അന്നത്തെ കർബാന
 യും നഷ്ടപ്പെടും. ഇതു സംഭവിക്കാ
 തിരിക്കണമെങ്കിൽ ദിവസത്തി
 ൽ ആരംഭത്തിൽതന്നെ ഒരു
 ചെറിയ തൂക്കം ചെയ്യുവാൻ സ
 ന്നദ്ധരേകണം. നമ്മുടെ പ്രിയ
 പെട്ട കാവൽമാലാഖാ, നാം അ
 നംവിട്ടാങ്ങിയിരുന്ന നേരം മഴ
 വനം നമ്മെ കാത്തുകൊണ്ടു് നി
 ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രകൃ
 ത്വേയിൽ നമ്മെ ഉണർത്തുകയാ
 ണു് വലിയൊരു കായും ചെയ്യുന്ന
 തിനു. അതു നാം അനുസരിക്കാ
 തിരിക്കുമോ, ആ മാലാഖായോടു
 നമുക്കു സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ?

വല്ലഭ്യൻ

നമ്മുടെ മലനാടു

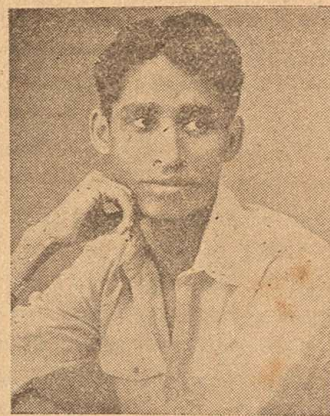
വർഗ്ഗം വാരിക്കാട്ട്, തിടനാട്ട്
(Reg. No. 100)

பயிற்சுவிரிபு மெனாடுபெ
மெனாடுபெருகி கண்ணோட
அருகாண் ணோமனாடுகாடு
ரிசுககி? தேயிலைநோடுதன
டுவந்தோடுதன, அருமனிக
பாந்திய அருககாடுநோடுத
டு, தெனினிந்தெகடு நிடு
நிபுள மெனாடுகடு அரு
கடுந் தலோடுமோடு அருக
அருகாண் அருகடு அருகடு
யாண் கிசுகிடுகாடுகாடு
டு? பயிலகடுகடு பையிலி

കേരളവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ

എ. എ. ജോൺ, കോട്ടപ്പടി
(Reg. No. 46)

അങ്ങനെ നിയമസഭയിൽ തീവക്ഷകക്ഷികളുടെ ഒരാക്കെട്ടായിനിന്നുള്ള എതിർപ്പിനെ അറയണിച്ചും, രണ്ടുപക്ഷുടെ ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടെന്നുള്ള ഏകാവലംബത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ സുസംഘടിതമായ അഭിപ്രായത്തെ പുതിയപ്പുറത്തുളളയും കേരളത്തിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവമെൻറ് വിദ്യാഭ്യാസബിൽ പാസ്സാക്കിയെടുത്തുവല്ലോ. എതിനിന്നുനിത്ര യുതിപിടിക്കുന്നത്? ഇതു ജനാധിപത്യത്തിനു മേന്മതന്നോ? എന്താണു് പ്രൈവറ്റ് ഏജൻസികൾ ചെയ്ത മാഹാപരാധം? കാട്ടിലു മലയിലു മെന്തും കടുവായേയ്ക്കും കടുട്ടുരുങ്ങേയും ഓടിച്ച് സ്തുതിക്കുളണ്ടാക്കി നടത്തുന്നതെന്നോ?

രീകൾ നിറഞ്ഞ ഈ മലനാട്ടിൽ
വസിക്കാൻ ആരാണു് ആഗ്രഹി
ക്കുന്നതു്?

പച്ചക്കിളികളും, കരിങ്കിടികളും പ്രഭാതമെന്നതെ വിളിപ്പറിയിക്കുമ്പോൾ മലനാടിന്റെ മണിവിളക്കുകളായ ദേവപയങ്ങളിൽനിന്നും ലോലമായ മണിനാദം ദിനങ്ങളിൽ മുഴങ്ങുകയായി. ആ മംഗളമണിനാദം വിശുദ്ധകർവ്വനായുടെ സമയത്തെ വിളിപ്പറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുക. ഗ്രാമത്തിന്റെ കേന്ദ്രമനികളായ ഉടുവഴികളിന്മേലായി വൃദ്ധനായും പൂജകളും, യുവാക്കളായും യുവതികളും, ബാലന്മാരും ബാലികളും ഉത്സാഹം തുളുമ്പുന്ന ഹൃദയങ്ങളോടുകൂടി ദേവപയത്തിലേക്കു നടന്നുപോകുന്നതു കാണാൻ കഴിയുകമുണ്ട്. ഭക്തിപ്രചരിതകലനം ദേവപയത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പിന്നീട് കരയധികം നിമിഷത്തേക്കു നിശബ്ദത വ്യാപിക്കും. കർഷകരും തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും സ്വൈരയായി കുന്നിച്ചുകൂടി ജനദീശ്വരന്റെ മുൻപിൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തീയതത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിൽ ആ മലനാട് ക്രിസ്തീയമായി മാറുന്നു. അവരുടെ ജീവിതപരിപാടികൾക്കു അവിടെയാണ് അവർ രൂപംകൊടുക്കുന്നത്. മാഗ്നൻതായിലെ പരമയജ്ഞത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട് ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും, ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിച്ച് അലോചനത്തിന്റേയും പരസ്പരസ്നേഹത്തിന്റേയും ജീവിതനയിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രതിജ്ഞകൾ അവർ നവീകരിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഈ വിധത്തിലാണ് മലനാടിന്റെ മനോഹരമായ ജീവിതസൗഭാഗ്യത്തെ അവർ അവികലം പുലർത്തിപ്പോരുന്നത്. നശിക്കരുതെന്ന് ആ അന്തരീക്ഷത്തെ മലിമസമാക്കാതിരിക്കാൻ ഇടവരട്ടെ!

ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നവരെല്ലാം ക്രിസ്താനികളാണെന്നാണ് ആരോപണം. ഇന്ത്യൻഭരണഘടനാനിയമത്തിനും സുപ്രീംകോടതിവീധിക്കും മറ്റും ബില്ലിലെ ചില വ്യവസ്ഥകൾ എതിരാണെന്നും സഭ്യകൃതികം സ്ഥാപിച്ച തിരുക്കൊച്ചിയിലെ മുൻഅഡ്വക്കേറ്റ് ജനറൽമാരായ ശ്രീ കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ളയും ശ്രീ തൈക്കാട്ടു സുബ്രമണ്യയ്യയും കത്തോലിക്കരാണ്? ഈ ബിൽ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു സുധീരനേതൃത്വം നൽകുന്ന ശ്രീ കുമ്പളത്തു ശങ്കുപ്പിള്ള മുതലായ നേതാക്കളാർ കത്തോലിക്കരാണ്? എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായരുടെലതാനില്ലാത്ത പ്രസ്താവനകൾക്കു ചുട്ടു മറുപടികൊടുത്ത ശ്രീ ദാമോദരമേനോനും ശ്രീ മാധവമേനോനും ക്രിസ്താനികളാണ്? ബില്ലിനെ നിശിതമായി വിമർശിച്ച് മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്ന മലിരാശിയിലെ "ഫിറൂ" പത്രവും ബോംബെയിലെ "ടൈംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ"യും ഡൽഹിയിലെ "ഫിറൂസ്താൻ ടൈംസ്" മറ്റു ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖപത്രങ്ങളും പാതിരിമാർ നടത്തുന്നവയാണ്? മലിരാശിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസബില്ലിനെതിരായി പ്രതിഷേധിച്ച വമ്പിച്ച പൊതുയോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ച മലിരാശിയിലെ മുൻ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി മി. ഭാഷ്യം കത്തോലിക്കനാണ്? നാലുലക്ഷം ജനങ്ങൾ പങ്കുകൊണ്ട പാലായോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ച മലിരാശിയിലെ മുൻമേയർ ശ്രീ ചെങ്കൽവരാധൻ കത്തോലിക്കനാണ്? ലോകസഭയിൽ തന്റെ സ്പർദ്ധികഴിവു ഉപയോഗിച്ച് ബില്ലിനെ സഭയെയും എതിർത്ത് ഫോളർ കെ. ബി. മേനോൻ കത്തോലിക്കനാണ്? ഈ ബിൽ ജനിക്കുമുമ്പേ അതിനെ നഖശിഖാതം എതിർത്തിരുന്ന സിതിസാഹിബ് കത്തോലിക്കനാണ്? ഉമ്മർകോയയും മുഹമ്മദുകോയയും കത്തോലിക്കരാണ്? മുൻമന്ത്രിമാരായ ടി. എ. അബ്ദുള്ളയും പി. കെ. കുഞ്ഞുകത്തോലിക്കരാണ്? പിന്നെ ആരാണ് ഈ ഭരണപിടി കത്തോലിക്കരെന്ന് ആരാണ് ചോദിക്കാതിരിക്കുക? വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്ഷോഭണം ഭരണപിടി കത്തോലിക്കരുടേതാണെന്നും ചായക്കോപ്പയിലെ കൊടുങ്കാറ്റാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുപറഞ്ഞിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി എന്തുകൊണ്ടാണ് പൊളിറ്റാബ്സറോ വിനെ കൊണ്ടും മറ്റും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുതലവർട്ടികളെ കത്തോലിക്കരെ എതിർത്തോല്ലിക്കുവാൻ ആചാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

കേരളത്തിൽ ജനാധിപത്യമാണോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സേപച്ഛാധിപത്യമാണോ വാഴ്ത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവോ എന്നതെന്തെങ്കിലും കേരളീയജനത തീരുമാനിക്കേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ജനാധിപത്യത്തെ വിമർശിക്കുന്ന ആക്ഷം ഈ പ്രശ്നം ഇതുകൊണ്ടുവന്നുനില്ക്കുമായി കണക്കാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബ്രിട്ടീനുവേണ്ട അനുമതി കിട്ടുമെന്നു ശ്രമിക്കുന്നില്ല. കാരണം നമ്മുടെ പ്രഗത്ഭനായ ഗവണ്മെന്റും കേന്ദ്രത്തിലെ പ്രസിഡന്റും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പീതജാദങ്ങൾ കണ്ടു മറിയയത്തക്കവരുല്ല.